

Mutlu ve Uzun Yaşamanın Sırları

Yazan: Ali URAL

Tel: (0312) 315 32 05

Basım Yılı

2020

Bu kitabı bana yazdıran Sevgili Eşim (Benim Leylam**) Zeliha**’ya Armağan ediyorum.

Ey cennetin hurisi Zeliha’m.

Ruhun Şad,

Mekanın Cennet Olsun Emi,

Canım Benim.

Bu kitap size mutluluğun yollarını göstersin. Huzur içinde sağlıklı bir hayat geçirmenizi sağlasın.

ÖNSÖZ

Aile bağlarının çok zayıfladığı böyle bir dönemde; aile bağlarının nasıl kuvvetlendirileceği, nasıl mutlu bir hayatın kurulup sürdürülebileceği yolunu gösteren bir kitap yazılması gerektiğini düşündüm.

Kolay anlaşılsın ve yorumlanabilsin istedim. Bunun için de, halkın o sade diliyle, karşılıklı konuşma şeklinde farklı kaleme aldım

Düşüncelerimi de açıkladım. Her daire de anlatılan konu içinde, mutluluğa giden yolun birini gösterdim.

Saygılarımla,

Ali URAL

MUTLU VE

UZUN YAŞAMANIN SIRLARI

MUTLULUK NEDİR?

Mutluluk çok yönlü, değişken bir kavramdır.

Bazı insanlar kumar oynarken duyduğu heyecandan,

Bazıları, meyhanede arkadaşları ile birlikte yaptığı tatlı muhabbetlerden duyduğu hazdan,

Kimileri, her zaman camide imamın arkasında namaz kılmaktan,

Cami avlularında yapılan muhabbetlerden ,

Kimi denizde yüzerken duyduğu huzurdan,

Kiminin, Allaha daha yakın olma düşüncesi ile havada uçma isteğinden,

Kimisi, karısı ile ilişki içinde bulunmaktan,

Hele hele insanın çok sevdiği biri ile geçirdiği zaman içinde duyduğu huzurdan mutlu olurlar.

İşte mutlu bir hayat sürmekte, uzun yaşama sırrının en önemli ayaklarından biridir. Mutlu bir hayat sürebilmek için, evlenmeden önce, birbirlerini çok iyi tanımaları,

Hastalık gibi, başka çok farklı durumlar, düşünceler varsa saklamamaları,

Aralarında beş yıldan fazla yaş farkı olmaması,

Kadının beş yaş küçük olması, buradaki amaç kadın ve erkeğin pillerinin yaşlandıkça aynı oranda bitmesini sağlamaktır.

Özellikle, evliliğin en önemli ayağı cinselliktir. Erkek organı yapısında, beklentiler ile uyum.

İleride birbirlerini küçük görmemeleri için tahsil durumlarının çok farklı olmaması,

Başlıca unsurlardandır. Bu aranan ana vasıflar dışında, görüşlere göre daha başka özellikler de aranabilir.

GİRİŞ

Ali evlenme çağına gelir.

Yaş 20.

Anne ve babası, oğlumuzu vaktiyle evlendirelim.

Öbür dünyaya göçmeden önce mürüvvetini görelim.

Torunlarımızı da kucağımıza alalım isterler.

“Erken kalkan yol alır.
Erken evlenen de döl alır.”

Atasözü gerçeği tam yansıtır. Fakat, Ali’nin küçük bir memur maaşından başka hiçbir geliri yok.

Karınlarımızı zor doyuruyoruz. Şimdi olmaz, ileride der.

Oğlum, bizim durumumuz görünüşe göre hep böyle sürecek. Sen öbür dünyaya bekar olarak mı gideceksin.

Aradan bir süre geçtikten sonra bir gün akşam, babasının arkadaşlarından birinin evine misafir olurlar.

Evin çok güzel olan kızı Zeliha kahve getirir.

Ali, Zeliha'yı çok beğenir. Cereyana çarpılmış gibi titremeye başlar.

Zeliha'da aynı şekilde heyecanlanır. Kahveyi Ali'nin üstüne döker.

Ali artık Zeliha'ya aşıktır. Bu durumda tüm yokluklar unutulur.

Babasına, tam orada "ben bu kızla evlenmek istiyorum" der.

Birbirlerini tanımaları içinde bir süre birlikte gezmeye giderler. Mutlu bir hayat süreceklerine inanırlar.

Sonunda nişan yapılmadan Belediye'de nikahları kıyılır. Düğün de yok. Zeliha günlük kıyafetleri ile gelin gelir.

Bir oda, bir ara ve küçük bir mutfağı olan kiralık gecekondu da gerdeğe girerler.

Evlerinde karyola yok. Yer yatağında yatarlar. Sadece iki kilim serili, birkaç kap, tencere var.

Tam bir fakir evi.

Yoksulluk içinde uzun bir süre yaşarlar. Karınlarını zor doyururlar. Bir portakalı ikisi bölüşürler.

Bunca yoksulluğa rağmen, Zeliha hiç şikayet etmez. Ali'nin omuzlarında gezer.

Zaman geçtikçe, birbirlerini daha iyi anlamaya başlarlar. Şartlar nasıl olursa olsun birbirlerine aşıklar.

Bir gün akşam birleşmeye karar verirler. Erken yatarlar. Tam yatağa girdikleri sırada; yeryüzü sallanmaya, o direksiz gökler sanki çökecekmiş gibi çatırdamaya, simsiyah bulutlarla kaplı o masmavi gökyüzü, yas günü elbiselerini giymiş, korku ve hüzün saçmaya başlar.

Diğer taraftan, yıkılan binalardan fışkıran alevler gökyüzüne yükselir. Geçtiği her yere hayat veren o masmavi sular kan ve çamurla birleşir. İrin gibi akar. Canlılardan çoğunun mezarını kazar.

Enkaz aralarından gelen imdat ve inilti sesleri, gökyüzünü çınlatır. Ağaçlar inleyerek secdeye kapanır, toprağı öper.

Çok üzücü böyle bir ortamda, Ali ile Zeliha yardım bekleyenlerin yanına koşarlar. Ellerinden gelen yardımı yaptıktan sonra; felaketin önlenemez bir tabiat olayı olduğunu düşünürler.

Mutlu başladıkları o günün mutlu bitmesi için de sevişmelerini sürdürürler. Kendilerine devamlı üzüntü kaynağı yapmazlar.

Üzüntünün kendilerine hiçbir fayda getirmeyeceği, üstelik sağlıklarının bozulabileceği bilincindeler.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞-HOCANIN KAVUĞU-∞-∞-

Hoca arkadaşı ile konuşurken;

Arkadaşı “hocam dün gece sizin evden şiddetli bir ses geldi” neydi o? diye sorar.

“Hiç, sadece karı ile biraz tartıştık, kavuğum merdivenden yuvarlandı” diye cevap verir hoca.

Arkadaşı; hocam hiç kavuktan bu kadar ses çıkar mı? deyince,

Hoca; “yahu anlasana içinde ben de vardım.” der.

-∞-∞--∞-∞-

Ali bir gün Zeliha'yı çok ilgi çekecek şekilde, farklı seyretmeye başlar.

Kocacığım, bugün neden bana böyle çok farklı şekilde bakıyorsun?

Neden?

Ben sana her an aynı şekilde isteyerek ve severek, zevkle, tüm ruhumla bakıyorum. Anlaşılıyor ki, bunu ancak bu gün fark edebildin.

Sana bakarken, kendimden geçiyor, sanki başka bir alemde oluyorum. Kanım, kalbimin emirlerini dinlemiyor. Vücudumun her hücresini baskı altına alıyor. Çalışmalarımın düzenini bozuyor.

Ruhum bu durumdan o kadar memnun ki, tüm benliğimde şimdiye kadar hiç tatmadığım çok iyi hisler oluşuyor. Başka alemlerde geziyorum.

Bu hisler söz ve yazı ile tam anlatılamaz. Ancak, bunu yaşayan bilir. Böyle candan seven insanların hem bu dünyası hem de öbür dünyası cennet olur, denir.

Her iki hayatta cennet hayatı sürebilmek ne kadar güzel değil mi?

Kocacığım, sevgilim, bak ben de hep senin yanında olmak istiyorum. Gece yatakta birlikte yatarken bile rüyalarıma giriyorsun. Rüyanın o farklı gizemli hayatını ;

- Kucak kucağa,
- El ele,
- Diz dize,
- Göz göze,
- Kol kola

beraber yaşıyoruz. Hatta oradaki gizemli hayatın bitmesini istemiyoruz.

Fakat, şimdi bu dünyadayız. Ona tabiyiz. Gece olunca yatıp öleceğiz, sabah olunca da dirilip kalkacağız. Yaşamın ana düzeni bu.

Dünya durdukça bu düzen hiç değişmeden sonsuza kadar sürüp gidecek.

Mutluluğun sağlanması; insanların olaylara pozitif düşünce ile yaklaşmasına bağlıdır.

Menfi yönden yaklaşılması halinde; istenilmeyen sonuçlar çıkabilir, diye düşünüyorum.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Sevgili karıcığım,

Sen bugün böyle yokluk içinde yaşadığımıza bakıp hiç üzülme. Hayatımızın tümünün böyle geçeceğini düşünüp hayıflanma.

Allah birbirine aşık huzur içinde yaşayan, böyle huzur içinde yaşamayı sürdürmek isteyenlerin bahtını her yönden açar.

Senin kocan hırslı, çalışkan biri, başkaları kalkınmış, ben neden onlar gibi olmayayım, hep böyle mi kalacağım, şeklinde düşünür.

Gün gelecek, memurluktan başka gelir kapılarını açmak için ön çalışmalar başlayacak, Allah da beni yönlendirecek.

Ben maddi yönden de güçlenince, seni bulvarlar üzerindeki soğuk sıcak suyu içinde kaloriferli lüks evlerde oturtacağım. Senin her istediğini yerine getireceğim.

Hatta daha fazlasını.

Böylece, bu mutlu geçen hayatımızın eksik kalan bölümü de tamamlanmış olacak.

Bilirsin, her şey önce hayal etmekle başlar. Gerçekleştirmek için de çalışmaya başlamak gerek. Çalışma olmaz ise, o da hayal olarak yok olur gider.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Karıcığım, mutluluğun pekiştirilmesine en önemli katkısı olan nedir biliyor musun? cinsellik.

İnsan niçin evlenir. Neslinin devamını sağlamak, cinsel ihtiyaçlarının karşılanması, Allah canlılara bunu sağlayacak organları vermiştir.

Yalnız, insanlarda cinsellik evliliğin devamlı sürmesini sağlayan, tek özellik değildir. Öyle olsaydı karı-koca arasında hiç boşanma durumu olmazdı.

Diğer canlılar senede bir kez çiftleşme hakkına sahipken, Allah insanlara her gün birleşme hakkı vererek ödüllendirmiştir.

Hayvanlarda ve kuşlardan bazıları hariç doğumları sıcak olan mevsimlere göre ayarlanmıştır.

-∞-∞--∞-∞-

Denir ki, karı - koca zamanla birbirlerine alışırlar. Fakat düşünce, davranış, bazen örf ve adetleri, yaşam şekilleri çok farklı olan iki insan, bir araya gelip yuva kuruyorlar. Hemen bunların anlaşmalarını beklemek doğru olmaz.

En az bir yıl süre lâzım. İşte bu süre içinde iki tarafın davranış biçimleri, istekleri, düşünceleri değişir. Belli bir yere oturur.

İşte marifet bir noktaya oturan bu birlikteliği bozmadan aynen sürdürebilmektir.

Halk arasında denir ki, evlilik;

1. yıl kucak kucağa,
2. yıl sırt sırta,
3. yıl göt göte git öte,

aslında bu genelde bir gerçek. İnsanlar aynı işlemleri tekrar edip durmaktan pek hoşlanmazlar. Her gün baklava mı yenir? derler.

İşte bundan sonra insanlık burada başlar. Basit hataları görmezden gelme gibi, özellikler devreye girer. Bu özelliklerini devreye sokabilenler, başladıkları mutlu hayatı aynen sürdürürler.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Canım Karıcığım,

Erkek - dişi tüm insanlar her konuda beğenilmekten, methedilmekten çok hoşlanırlar, gurur duyarlar. Belli etmemeye çalışsalar da; hareketleri, davranışları, bakışları hemen yumuşar. Beğenilme arzusu, kadınlarda kat kat fazladır.

Teşhir ve güzel görünme isteği de normaldir. Çünkü, yaradılış nedenlerindeki farklılık, dünyada ki yapacakları göreve tam uygun olarak Kadın; hem fiziki hem ruhi yönden çok farklıdır.

Kadınlar; daha merhametli, her konuda daha hassas, çabuk etkilenen, küçük olumsuzlukları çabuk unutabilen, daha nice nice farklı özellikler ve farklılıklarla donatılmıştır.

Karıcığım, ciğerim,

Şunu bil ki saydığım bu özelliklerin farklılıkların çok çok fazlası sende mevcut. Bir erkeğin beklediği ve istediği güzel özelliklerin daha fazlasının toplandığı yer ise, senin güzel ruhundur.

Beni sana bağlayan, adeta tek bedenmiş gibi hissettiren senin güzelliğin ve samimi davranışlarındır.

Hele hele her konuda hayır kelimesini kaldırıp ikna yöntemine geçmemiz, aramızdaki bağ zincirini daha da kalınlaştırdı. Ruhumu senin ruhunla birleştirmiş gibi hissediyorum. Seni her gördüğümde vecde gelip kendinden geçen insan gibi tek beden oluyoruz.

Canım benim, sen cennetten özel mi gönderildin yoksa, tüm bu özellikler ve güzellik ancak meleklerde bulunsa gerek. Bundan böyle, istesem de sana karşı olumsuz bir istek ve harekette bulunamam.

Benim canım, ciğerim, sevgilim.

Bilirsin insanlar yer içer verdiği bu nimetler için Allah'a şükreder. Bu dünyada yaşadığı için, çoğu zamanda gezer, eğlenir, gülerler.

Aslında insanların, Allah'ın verdiği nimetlerin, zevklerin hepsinden, imkanları ölçüsünde başkalarına zarar vermeyecek şekilde yararlanması, dünya da nasıl iyi yaşanırsa öyle de yaşaması gerektiğine inanıyorum.

Karıcığım, senin de dudaklarını boyaman,
saçlarını devamlı temiz tutup taraman,
temiz kıyafetlerini giymen,
en önemlisi işten dönüşümde sevgi ile güler yüzle karşılaman,
evimizde radyoda veya televizyonda oyun havaları çıktığı zaman birlikte oynaman,
eve neşe katan,
beni çok mutlu eden,
aşkımızı erişilmez bir noktaya taşıyan sensin.

Kocacığım, senin bu sevgi dolu konuşmaların, samimi davranışların bana

ruhen ne derece bağlı olduğuna inandırdı ki, bundan böyle ben de senin isteklerine, istesem de karşı koyamam. Aşkımızı daha da kuvvetlendirme çabası içine girerim.

Birbirini aşk ile seven insanlara tüm demir kapılar bile kendiliğinden açılır. Engeller varsa yine kendiliğinden yok olur gider. İşte aslında evlendiğimizden beri tüm engelleri birer birer aşmayı birlikte sağladık.

Engel nedir aşmasını bilene,
Engel nedir ki birbirini aşkla sevene,
Engel nedir ki sevgi ile dolu çalışana…

Senin yanında, inan ben kendimi cennette imiş gibi görüyorum. Aslında cennette burada cehennem de, insan evinde eşi ve çocukları ile birlikte bizim gibi mutlu, huzur dolu bir hayat yaşıyorsa, işte cennet.

Bir insan daha başka ne isteyebilir ki!

Aile içinde devamlı kavga, kırıcı konuşmalar sürüp gidiyorsa işte cehennem.

Cennet varken insanlar neden cehennem hayatı yaşamayı tercih ederler.

Bu şimdiye kadar çözülmüş, çare bulunmuş bir davranış biçimi değil.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Benim tarihe mal olmuş Mona Lisa kadar masum, onun kadar güzel bakılınca, insanın ruhunda fırtınalar koparan, anlatılmaz gizemli ortamlara sürükleyebilen, çok farklı sevgilim.

Her saniye senin yanında olmak istiyorum. Sensiz geçen saniyeler bana hiç yaşanmamış gün gibi geliyor. İmkan olsa, çalıştığım yerdeki saati ileri alıp, sana hemen kavuşmak istiyorum. Senin de aynı şekilde beraber olmadığımız dakikaları yaşanmamış zamanlar listesine yazdığını çok iyi biliyorum.

İşte bu karşılıklı ve samimi duygular, aşkımıza her seferinde bir halka ekliyor. Halkalar çoğaldıkça gün gelecek insanların hayatına ışık saçacak.

Sevgili Kocacığım,

Bana karşı bu içten gelen samimi inandırıcı duygularının kat kat fazlası benim ruhumda çalkalanıyor. İşte aşkımızı gittikçe artıran, perçinleyen neden de bu olsa gerek.

Bu duyguların aşkımızın gün geçtikçe artarak süreceğine, benden de yeni halkalar ekleyeceğine, ben de artık inanıyorum.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞-YÜZ DANA-∞-∞-

Trabzon'un Of ilçesinden birisi Şam'a gider.

Şam'dan da Van'a geçer. Van'ın köylerinden birine gelişi ramazan ayına denk gelir.

Köylüler "sen nerelisin?" diye sorar.

Of'luyum deyince de, sen hocasındır, derler.

Ne kadar, ben hoca değilim dese de inandıramaz.

Sana 100 dana verelim derler.

100 danayı duyanca Of'lu kabul eder. Ertesi günde cami de Karadeniz lisanı ile namaz kıldırmaya başlar.

"Of'dan gittim Şam'a, Şam'dan geçtim Van'a, bana verdiler 100 dana, Allahu Ekber".

Ne okuduğu anlaşılmaz.

Köylüler müftüye gider “bizde bir hoca var, ne okuduğunu anlamıyoruz müftü efendi, sen bir gün gizlice gel dinle” demişler.

Müftü bir gün gizlice köye gelir, namazda imamın arkasında durur.

İmam eski düzen okumaya başlar.

Müftü sertçe öksürür.

İmam da ikinci rekeatta “Of’tan gittim Şam’a, Şam’dan geçtim Van’a, bana verdiler 100 dana, yarısı sana yarısı bana” der.

Namazdan sonra köylüler, müftüye imam nasıl diye sorarlar?

Müftü “İmam birinci rekatta yanlıştı, ama ikinci rekatta düzeltti” demiş.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Güzelim, bugün akşam seni çok sevdiğin deniz kenarına götürmek, sana farklı bir gün yaşatmak istiyorum, ne dersin?

Canım benim, sen istersin de ben nasıl istemem diyebilirim. Böyle bir teklife kim karşı çıkabilir,

“Hazırlan gidiyoruz”.

İşte geldik, canım görüyorsun gökyüzünde denizlerin güneşi dolunay, bütün haşmetiyle güneşin ışıklarını dünyaya yansıtıyor. O beyaz görünen ışıkları denizin daha derinliklerindeki canlılara hayat sunuyor.

Yukarı baktıkça, ruhumuzda fırtınalar koparıyor. Diğer tarafta ağustos böceklerinin; ağaçların yaprakları arasından yolladığı o sesler, denizdeki dalgaların hışırtıları, farklı ortamda bulunmamızın verdiği huzur.

Bir tarafta deniz diğer tarafta orman. İkimizin de özlem duyduğu romantik bir ortam. Sana aşkımızı haykırmanın tam zamanı ve yeri değil mi?

Balım, canım, ciğerim, gülüm, bülbülüm, tatlım, sana aşığım, istersen senin kölen olurum. İki elini ver de onları koklayıp öpeyim. Senin her hareketin bana şifa veriyor. Huzur veriyor. Şimdi böyle bir ortamda birleşip, mutluluğumuza bir farklı halka eklemek ister misin?

Canım benim, böyle bir ortamda kim istemez der, ilişkiye girerler. Şimdi yuvamıza gidip güzel bir uyku ile mutlu geçen günümüzü ölümsüzleştirelim.

Ben su olsam sensiz akmam.
Dünya yıkılsa sensiz yatmam.
Sabahları sensiz kalkmam.
İçimdeki ışıkları sensiz yakmam.
Sen yoksan yemem içmem

-∞-∞--∞-∞-

Karıcığım, monoton bir hayatı hiçbir zaman yaşamak istemedim. İstemem de. Devamlı değişik yerler ve ortamlarda bulunabilmek en büyük hayalim. Ancak şartlar bu hayali gerçekleştirmeye şimdilik müsait değil. Uygun ortam ve şartları beklemek bir de zamana yaymak gerekir. Görüyorum ki insanlar çok çok farklı düşünceye sahipler. Dünya sadece çıkar üzerine kurulmuş.

“Haram helal ver Allah, çoluk çocuk yer Allah” düşüncesi geçerli olunca; bu günkü ortamda hayalleri gerçekleştirmek kolay değil.

Benim mutluluğum evde seninle olduğum zaman.

Karşılıklı, sağlam, içten gelen aşkımızı eksiltmeyecek onu daha da güçlendirecek hareket ve davranışlarımız sürdükçe, hayatımızın böyle mutluluk içinde devam edeceğine inanıyorum.

-∞-∞--∞-∞-

Gel benim güzel yârim yanıma,
Ben sensiz durur muyum?
Sen çağır yeter,
ben hiç gelmez olur muyum?
Seninle tattım o güzel aşkı,
yaktın ah yaktın beni güzelim.
Gönlümde solmayan gülümsün benim.

Yapraklarım dökülse bile benim dalımsın, işledim aşk kokunu o seven kalbime, gir de gör nasıl yandığımı. Benim güzel, uysal, her türlü iyi özellik ve güzellikleri üzerinde taşıyan, cennetin hurisi, göklerin akşam yıldızı Zeliha'm.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Güzelim benim, gerçek mutluluğu arayanların, çok aşırı, hırslı, cimri, kıskanç, pireyi deve yapan, yani en küçük bir olumsuzluğu en büyük bir olaymış gibi algılayan insanlar, kendileri mutlu olabilir.

Ancak, dünyada yaşanan gerçek mutluluk karşılıklı olanıdır.

“ Mutlu et, mutlu ol. ”

Mutlu eden yollardan uzaklaşan, geri duran, sadece kendi mutluluğunu tercih edenler hiçbir zaman gerçek mutluluğa erişemezler, erişmiş gibi görünürler.

Eşlerin birbirine gıdıklayıcı sözler söylemeleri, aynı zamanda birbirlerine sarılmaları, okşamaları, böylece sevgi bağlarını kuvvetlendirmeleri sağlamlaşmaları gerekir. Bana göre bu bir zorunluluk olsa gerek.

Bazı aileler kavga etmeyi mutluluğa giden yol olarak görürler. Barışmak için ilişki

yolunu seçerler. Barışırlar da, kavga ederken söylenen kırıcı sözler kadınlar üzerinde derin izler bırakır, asla unutmazlar. Unutmuş gibi görünmek zorunda kalabilirler. Kabullenen kadınların, ya bir koruyanı yoktur yahut korkuyordur.

Bir gün devamlı balık aldığım balıkçıya sordum:

- Karınla aran nasıl?
- Hiç de iyi değil.
- Dır dır edip duruyor.
- Bugün bir güzel sopa attım.
- Peki bundan sonra, ne yüzle karını yatağa çağırdın?
- Onu sorma, işte o zaman her şeyi unutuyoruz.
- Sen öyle san.

sonra yukarıda yazdıklarımı söyledim. Bunları hiç unutma dedim.

Kocacığım, ben de bu dediklerine aynen katılıyorum. Sevgi ve muhabbet karşılıklı

istenirse iyi olur. İsteksiz yapılan muhabbetler mutluluk getirmez. Mutluluğa hiçbir katkısı da olmaz. Üstelik de törpüler.

Bu durum uyumsuz evlilik, aile baskısı, dış etkenler sebebiyle olur. Önlenmesi ancak bireylerin kendileriyle ilgili kararları kendilerinin vermesi ile mümkündür.

Onun içinde yaşanacak şeklin, düşüncenin, hastalık gibi evliliğe zarar verecek, açıklanacak durumlar varsa, evlilikten önce anlatılmalı, saklanmamalı.

Yoksa, bunlar evlilik sırasında ortaya çıkar ve evliliğe zarar verir.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Aşkım, kadın olsun erkek olsun eşini ve çocuklarını çok seven, sevdiğini de her ortamda belli eden hissettiren olmalıdır. Aldatma hali hiç olmamalı. Hatta bu yola girebileceği yolunda en ufak bir şüphe uyandıracak bakış, hareket, davranışın emaresi bile gösterilmemeli.

Kadın erkek ilişkilerinde sonucun hep aynı olduğu gerçeği ortada iken; bir başkasından çok farklı bir şeyler beklemek aslında beyhude bir beklenti.

Bu durum insanların tercihlerine bağlıdır. Fakat, mutlu bir hayat sürebilmek isteyenlere göre yanlış bir tercihtir. Kim hangi yolu seçmiş olursa olsun en güzel yol ve biçim bizim tercih ettiğimiz yol olduğunu düşünüyorum.

Ah o gözlerin yok mu beni benden alan,
Ah o dudakların yok mu alev alev yanan,
O bukle bukle saçların yok mu beni sana bağlayan,
Asla senden vazgeçemem sevgilim.
Olamam ben sensiz sevgisiz.

İşte mutlu hayat bu.

Mutluluğumuzu böyle yukarıya taşıyan ana unsur nedir biliyor musun? önce, senin görevlerinin neler olduğu çok iyi bilmen, bunları isteyerek, severek yapmandır. Aynı zamanda bunları aşk ile birleştirebilmendir.

Benim de eksikleri ile birlikte görevlerimi iyi bilmem, her zaman her konu da sana yardımcı olmaya çalışmamdır.

İşte, bu karşılıklı inandırıcı sevgiye dayalı davranış ve düşünce insanları mutluluktan başka nereye götürebilir ki?

Sevgilim,
Ben sensiz nefes bile alamam,
Tek başına yaşayamam.
Senin o hoş kokunu almadan duramam.

Sen beni kendine o kadar bağladın ki kördüğüm olduk. Artık yanımda senden başka kimse olmasın. Sen yetersin.

Senin billur bakışın suya benzer benim ruhumun derinliklerine akar. Beni farklı iyi düşüncelerin tam ortasına iter.

İşte o anda beliren bir nur içimi öyle doldurur ki, o zaman tek vücut olur vecde geliriz.

Canım benim, bana yaşama sevinci veren bu durumu artırarak sürdüren sensin. Şuna inanıyorum ki Allah bizi farklı yarattığı kulları arasına almış, öyle yaratmış. Ona şükranlarımı sunarım.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞

Canım benim,

Şimdi gel ellerimden tut. Şu içten gelen aşkla dolu olduğunu gösteren belli eden görüntün, meleklere eş. Neşemde, sevinçte cennetten süzülüp gelir gibisin. Senin o aşkınla geçen günler geceler. Sözlere sığmayan şiir gibisin.

Canım, sen nur parçası olan ay gibisin, o bembeyaz ışığınla benim ruhumu aydınlatırsın. Işıkların denizlerin daha derinliklerine gittiği için de, oralarda yaşayan canlıların güneşi olur, onlara hayat verirsin.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Güzelim, mutluluğa giden yolun bir başka cephesi de insanların hiç ayırım yapmadan içeriği ne olursa olsun okuması. Değişimleri ve gelişmeleri eksiksiz takip etmesidir. İçerik, kendi düşünce ve yaşam tarzına ters gibi görünebilir.

İşte gelişme de bunları kendi bildikleriyle karşılaştırıp, beyin süzgecinden geçirilir ve gelişme olur. Doğru olan yol da ancak böyle bulunabilir.

Tatlının değeri acıyı yemeden anlaşılır mı? Okumayan insan hiç değişebilir mi? Üstelik, kendi çocuklarını da kendi düşünceleri doğrultusunda yetiştirir.

Okumayan, gelişmeyen bir toplum oluşur. Sonunda da okuyan, çalışan, gelişen toplumların kölesi. Allah canlılara istediği ölçüde, ihtiyaçları olduğu kadar akıl, insanlara daha farklı bir akıl fikir vermiştir.

İnsan için denir ki; insan konuşan, düşünen bir hayvandır. Aslında amaç, her şeyi her fikri mevcutla mukayese edebilsin,

karşılaştırsın. Hangisinin akla daha yakın olduğunu görebilsin. O yolda yürüsün. Allah'ın da istediği bu olsa gerek.

"Dinimiz ilim Çin'de olsa git öğren" der.

Bu sadece öğren demek değildir. Öğren de, en uygun olanları geciktirmeden uygula. Dünyada olan değişimleri de takip et. Şartlarına uygun olanları hemen yap. Aksi davranışlar insanların dünyada dışlanmasına yol açar.

Tüm insanlığa yarayan yeni icatlar düşünceler üretmeye başla ki Allah da bulmana yardım etsin, buldursun. Bir işe başlamaz isen, sonuçta alamazsın. Nereden başladığın önemli değil önemli olan işe bir yerinden başlamaktır.

Sevgili Kocacığım,

Annemden haber aldım, hastalanmış. Benim gelmemi istiyor. Ne dersin? Buna ne denebilir ki! Karıcığım.

Bizim bu dünyaya yaratılmamıza aracı oldular. Özellikle analar bizleri karınlarında

aylarca taşıdı. Sağlıklarının bozulmasına katlandılar.

Gelişen analık duyguları sayesinde, gece gündüz demeden nice yokluklar içinde bizi büyüttüler.

Evlendirdiler.

Elbette hiç zaman kaybetmeden git. Benim adıma geçmiş olsun de. Sevgi ve saygılarımı ilet.

İşte insan hayatının akış şekli bu. Çocukluk, gençlik, yaşlılık dönemi.

İnsanlar bu dönemlerinin sağlıklı, mutlu huzur içinde geçirmek isterler. Fakat çoğunun uygulamada başarılı olmadığı bir gerçektir.

Bizim gibi istisna sevgililerin hayatı çok farklı. Sevgilim otobüs hazır hemen bin. Sana hayırlı yolculuklar dilerim.

Nasıl geçer bu günler bilmem sen gidince…

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞-PROFESÖR-∞-∞-

Eski profesörlerden biri Eminönü'ne gider. Karşı tarafa geçmek için kayık kiralar.

Giderken kayıkçıya sorar:

- Sen, Galilei biliyor musun?
- Benim okumam yazmam yok,
- Vah, Vah, Vah.
- Peki, Ren Nehri hangi kıtada?
- O da ne, onu da bilmiyorum.
- Vah vah vah

Biraz sonra şiddetli bir fırtına çıkar.

- Beyim sen yüzmeyi biliyor musun?
- Bilmiyorum.
- Vah vah vah
- Ne olacak?
- Az sonra eşek cennetini boylayınca öğrenirsin.

-∞-∞-SEVGİLİYE MEKTUP-∞-∞-

Sevgilim,

Zindan oldu gündüzler geceler sen gidince.
Yazım kış oldu.
Kendimi kutuplarda çıplak gibi
hissediyorum.
Ben benden gittim sen gideli.
İşte şimdi akşam karanlık çöktü.
Kuşlar yuvaya döndü.
Sen yoksun şimdi sen neredesin? sevgilim.
Çabuk gel güzel yârim.
Ben sensiz olamam.
Sen olmazsan buralarda duramam.
Bıraktığın kokun nerede sevgilim.
Sanki ruhum çıktı canımdan
Sen gittin gideli.

Dün gece başımı yastığa koydum. Güzel olan kokunu öyle özlemişim ki, hep kokladım kokladım doyamadım. Hiç uyuyamadım ki, sensizliğe dayanamam sevgilim.

Hülyam, Dünyam,

Saksıda gülümsün. Ben sana bakınca anladım, cennet nasıl bir yermiş. Meğer cennet olan senmişsin sevgilim.

Gözlerimden akan her damla hasretinin ruhumda ne denli yaralar açtığını bir görsen. Seni ne derece candan sevdiğimi anlarsın.

Seninle dolu dolu geçen o günleri, aşkla bakan o güzel gözlerini hatırladıkça sana olan samimi ve içten gelen aşkım bedenimden çıkıyor, arşa yükseliyor.

O güzel saçlarını tararken duyduğum o huzurun cennette bile olmadığı inancındayım.

Benim güzel yârim. Güllerin sulanacak, aşkla yoğrulan o güzel günlerimiz sürecek, işte benim bayramım. Seni hasretle bekliyorum. Sevgilim, canım benim.

-∞-∞--∞-∞-

∞-∞-SEVGİLİDEN GELEN MEKTUP-∞-

Sevgilim benim, canım ciğerim her şeyim kocacığım.

O içten gelen aşk mektubunu aldım. Benim içimde sana karşı aşkla yanıyor. Yanından hiç ayrılmak istemiyorum. Bende senin o kokunu çok özledim. Hasret bitiyor yarın saat 12:00'da garajdan beni al Aşkım.

Sevgilim hoş geldin, gel sana bir sarılayım. İlk hasretliği burada bitirelim. İnsanların böyle birbirlerine sarılmaları aralarındaki sevgi bağlarını güçlendirir. Samimiyetin artmasına katkısı da olur.

Bizim sevgimiz, aşkımız çok farklı ama erozyona uğramaması için daima yenilenmek ister. Ne olursa olsun, arkası gelmeyen hiçbir şey yerinde kalamaz. Yok olur veya biter gider. Ne denir; gözden ırak olan, zamanla gönülden de ırak olur.

Güzelim işte şimdi ellerimi tut. Kimsenin bilmediği o gizemli tatlı dalgalar birbirine aksın.

Aşkımız tazelensin, canlansın, ilk gülümün dikenleri batsın, uyandırsın, ötmeye başlasın hayatımın bülbülü…

Canım benim, sen varken cehennem bile ömürdür bana, sen yoksan cennet bile sürgün sayılır. Ben senin o bakışlarından süzülen işvene kurban olayım. Benim cıvıl cıvıl hareketli canlı, uysal yârim. Senin yanında cennette yaşar gibiyim. Bunu böyle yapan sensin.

Aşkın ne olduğunu, nasıl olduğunu öğrettin bana. Dünyada insan bundan başka ne isteyebilir.

Hatırlıyor musun? sevgilim, sizin eve ilk geldiğimiz günü.

Benim şehir ceryanına çarpılmış gibi titrediğimi, dilimin tutulduğunu, iki kelimeyi bir araya getiremediğimi, senin de titremeye başladığını, kahveyi üstüme döktüğünü.

İşte bizim aşkımız daha ilk günden başladı. Bütün yokluklar, çıkacak zorluklar

tamamen unutuldu. Sanki kendiliğinden yok oldu gitti.

-∞-∞--∞-∞-

Şunu biliyorum ki, sonuna kadar sürecek aşklar işte böyle başlar, sonuna kadar da sürer gider.

Aşk; hüznün, üzüntülerin, gözyaşlarının kaynağıdır denir. Ben buna inanmıyorum.

Aşk niyeti iyi olanlar içindir. Daima karşılıklı iyi niyet ister, bekler. Aksi halde törpülene törpülene yavaş yavaş yok olur gider.

Hayat; mutluluk, sıkıntı, üzüntü, bazen de ızdıraplar yumağıdır. İşte başarı, marifet, sıkıntı ve ızdırapları, üzüntüleri en düşük seviyede tutabilme becerisidir.

-∞-∞--∞-∞-

Güzelim, çalıştığım yerdeki arkadaşlarımdan bazıları her gün öğle yemeğinde kebap yemeğe lokantaya gidiyorlar.

Birine sordum; sen tek maaşlı birisin, karın çalışmıyor. Üstelik iki de çocuğun var.

Başka bir yan gelirin de yok. Dört kişilik bir aileyi tek maaşla bir ay nasıl geçindiriyorsun.

Evdekiler her gün un çorbası içerek karınlarını doyurmaya çalışırken, sen nasıl oluyor da her gün kebap yemeye gidebiliyorsun?

Senin hiç için sızlamıyor mu? “ben kazandım önce ben yiyeceğim.” İşte böyle düşünen bir erkeğin ailesinde mutlu bir hayatın olduğu düşünülebilir mi?

Evlerinde her gün münakaşa kavgadan başka ne olabilir? Bu davranış ne dinen ne de insani yönden kabul edilebilecek bir davranış şekli değildir.

Yalnız, bu günkü ortamda bir bölüm erkeğin böyle davrandığı, bu uygulamayı da kendine hak gördüğü de bir gerçektir.

-∞-∞--∞-∞-

Canım benim, sen anana gittiğinde, hasretlik üzerimde öyle bir etki yaptı ki, geceleri ağlıyordum.

Artık yemek yemekte istemiyordum. Şunu bil ki, gözlerimden çıkan her damla yaş, ruhumda derin yaralar açıyor, sana olan özlemimi daha da artırıyordu. Dolu dolu geçen o günlerimizin başlamasını hasretle bekliyordum.

İşte bütün bunları ancak, birbirlerine aşık olan, birbirlerini candan isteyerek seven insanların yaşayabileceği güzel bir hayat.

İnsan bunları yaşamıyorsa, hayatın güzelliğini, huzur ve mutluluğun nasıl olduğunu nereden bilsin.

Ah benim ince gülüm,
Kalbimin şen bülbülü.
Ellerin ellerimden ayrılması sevdiğim
Yaktın beni her gün.
Ellerini ellerimden ayırmasın koş gel bana
Durma sakın ne olur sevgilim.

İşte canım bu düşünce ve duygular insanları mutluluğa götüren yollardan biridir.

Çoğaldıkça hayatın rengi, şekli tamamen değişir. İnsan yaşadığını böyle anlar. Artık vazgeçilemez olur.

İçmeden sarhoş ettin sevgilim.

Ben seni gördüğümde; kendimden geçiyor, benliğimi kaybediyor, bir sevdalar alemine uçuyorum. Bu öyle bir uçuş ki, o alemden hiç çıkmak istemiyor insan. Dünya da yaşadığını unutuyor.

Canım neler yaptın, nasıl davrandın da benliğimi benden aldın. Beni mecnun ettin. Kendimi unutturdun. Ne olur bu sihirli büyünü

biraz olsun hafiflet de bu dünyada yaşadığımı unutmayayım.

Bir bulut olsam dökülsem,
toprağına damla damla,
Bir turna olsam uçabilsem dağlarına,

Gülüm benim, sen yokken kendimi unutuyor. Sanki hiç yaşanmamış zaman sayıyorum. Hele yokluğun uzun sürerse biliyorum ki, gözyaşlarım sel olup akar.

İşte o an nerede olursan ol, senin de ruhunda fırtınalar kopar. Düşünce ve duygularımız birbirine karışıp harman olur.

Bunun böyle olacağına Allah'ın varlığına inandığım gibi inanıyorum.

Sen benim canım, ciğerim, yârimsin.
Başka ne olabilir ki,
ben sensiz hiçbir güzelliği seyredemem.
Sensiz ben nefes bile alamam.

Tek başına yalnız kalamam,
senin yokluğunu özler,
hep yolunu gözlerim.

Sende gördüm aşkın o açık saçık halini, ne çok hissettim uyurken bile sevdiğini, sen kırların çiçeğisin sevgilim. Ruhumun derinliklerine aşkla inen; gülümsün, bülbülümsün.

Güneş her akşam gider, bizde gitmez sen yanımdasın. Sen benim güneşim her şeyimsin. Hep gündüz bir dünya cennetinde seninle yaşıyorum. Ela gözlerine kurban olduğum canım benim.

Gözlerin yok mu beni benden alan,
o yanakların yok mu beni benden çalan,
hele o saçların yok mu alev alev fışkıran,
o sözlerin yok mu beni yakan,
aşığım ben sana, deli diyorlar bana,
varsın desinler sevinirim sevgilim…

Sar beni sevgilim, feda olsun sana sevgilin, ne doyarım ne kanarım ben sana

dilberim, o kaşlar o gözler sende varken, alev alev yanıyorum, yakan sensin.

Ne yaptın cicim, sende farklı özel bir koku, farklı bir cazibe, çözemedim. Sen nesin? Sen nesin? Peri misin yoksa.

-∞-∞--∞-∞-

Leylekler tek eşli kuşlardır. Erkek leylekler bahar aylarında eşlerinden daha önce yuvalarına gelir, hazırlık yaparlar. Eşlerinin gelmesini hasretle beklerler. Gözleri hep gökyüzüne dönük durur. Laklak şamataları azalır. Bazen de mahzun mahzun uzaklara bakarlar.

Gökyüzünde eşlerinin geldiğini gördüklerinde, dünya artık onların, sevinçlerini devamlı lak lak sesleri çıkararak gösterirler.

İşte bu leylekler gibi bende seni, yanımda olmadığın her an özlüyorum. Bu özlem ruhumda onarılmaz yaralar açıyor.

Onları da sen iyileştiriyorsun. İşte bu duygular, sana olan aşkımın katlanmasına, beni mecnun etmeye yetiyor.

Ey yüceler yücesi tanrım. Bizi de farklı yarattığın kullar arasına kattın. Birlikte olmamızı sağladın. Böyle farklı yarattığın bir insan bu durumdan sevinç duymazda ne yapabilir ki? İşte bizde senin sevdiğin kulların arasındayız.

-∞-∞--∞-∞-

- Kocacığım, kapı zili çalıyor, bakar mısın?
- Gelen kim? Acaba,
- Sabahın köründe nasıl olur.
- Dostumuz Veli.

Zeliha'm yerde olan halıyı yukarıdaki yerine kaldırırken beli şiddetli ağrımaya başladı. Yürüyemedi, oraya oturdu. Yerinden de kalkamadı.

Bel fıtığı olmuştu.

Onun çektiği acı, benim ruhumda derin yaralar açıyordu. Tek yumurta ikizlerinde olduğu gibi aynı sancılar bende de başladı. Sancının ne denli dayanılmaz bir acı verdiğini, böylece ben de anlamış oldum.

Canım benim, çektiğin acıların tamamını bana ver, ben çekeyim, sen çekme. Senin böyle acı çekmene dayanamam, ağlarım, sen benim her şeyimsin, canımdan da yakınsın.

İşte insan hayatının aslı budur. Acısı, ekşisi, tatlısı ile birlikte bir bütündür. Birlikte sürer gider, üzülme benim güzelim, seni bilinen en iyi doktorlara götürüp iyileştireceğim. Böylece de tekrar eski mutlu günlerimize döneceğiz.

Canım benim, hastalığın süresinde ben sana öyle güzel bakarım ki, hayatımı ortaya koyacağım, sen de bilirsin.

Şundan eminim ki, ben senin yanında olduğum zaman ağrıların sanki yokmuş gibi hafifler, sen de rahat edersin.

Önce beline çelik korse takıldı. Ayrıca yapılan tedavilerden hiçbir müsbet sonuç alınamadı. Son çare belinden ameliyat oldu. Sancılarından kurtuldu.

Fakat, doktor “bu güne kadar eşin sana bakmış, bundan sonra da sen ona bakacaksın, verilen egzersizler 6 ay boyunca her gün eksiksiz yapılacak, masajları da her gün yapmayı unutma” dedi. Süre sonunda tamamen iyileşti. Bizde o eski mutlu günlerimize döndük.

Bir bahar sabahı kavuştum sana,
Şimdi bir sevinç içindeyim,
Sana kul olurum canım,
Seven ne yapmaz,
Sana canım feda,
Kuşlar misali geldin,
Kalbime yeniden kondun,
Seven ne yapmaz.

Sen, günahlardan uzak kalmış bir meleksin. Kalbimdeki ateşi yeniden körükleyen sen oldun, sevgilim.

-∞-∞--∞-∞-

Sevgilim, hastalıktan çok şükür kurtuldun. Şimdi senin ev işlerinden uzak kalmanı ve dinlenmeni istiyorum. Ne dersin?

-Tatlım elbette isterim. O halde hazırlan yarın uçakla Çeşme/Ilıcalara gidiyoruz.

- İlk defa uçağa biniyorsun, korkmuyor musun?
- Sen varsın ya korkmuyorum.
- Bu, ancak havada bulunduğumuz zaman ortaya çıkar.

- Şunu bil ki, insan havada iken Allah'a daha yakın olduğu hissine kapılır. Aslında Allah

ne yerde ne gökte, o her yerde. Bize şah damarımızdan daha yakın.

-

Ayrıca, uçakta bulutlar üzerinde giderken; tarlaların, ağaçların, dağların, şehirlerin, köylerin, çay ve nehirlerin kuş bakışı görüntüleri dünyayı unutturur. İnsan kendini başka bir alemde olduğunu zanneder. İçinde fırtınalar kopar.

Dünyamızın ne kadar güzel olduğunu görünce de; kuş olup uçmak ister.

Gülüm benim,

İşte kaplıcalara geldik. Seninle istediğin kadar burada balayı hayatı yaşayabiliriz. Üstelik, kaplıcaların geçirdiğin hastalığın bir daha gelmesini önlemede katkısı da olur. Hayatımız boyunca unutulmaz hatıralar kazanmış olarak evimize döneriz.

Birbirlerini seven aşık olan insanların her yerde, her şartta mutluluk içinde yüzdükleri, uçtukları inancındayım.

İşte sana layık ve değişik bir ortam. İnsan yaşadığını böyle ortamlarda daha iyi anlar, mutluluğuna farklı mutluluklar katar.

Aslında hayat ölünceye kadar hep aynı şeyleri yemek içmek, birbirlerinden fazla farklı olmayan şehirleri, ormanları, nehirleri gezip görmek, denizde yüzmek, her şeyi devamlı tekrar etmekten başka nedir ki!

İşte farklı olan mutluluğu yakalamaktır. Böylece de, yaşamın farkına varmaktır. İşte ikimizde bu farkı bulduk. Huzur içinde yaşıyoruz.

- Kuş misali geldin kalbime kondun, beni de mutluluklara boğdun.
- Canım benim,
- Bir isteğin var mı?
- Yok canım, ne istersek tesislerde hepsi var, sen benim yanımdasın ya bu bana yeter,
- Benim iyi niyetli, her durumda daima pozitif düşünen kocacığım, sen böyle düşündükçe aramıza kimse giremez.

Bilirsin insanlar, başkasının ne ölmesini ne de mutlu bir hayat sürmesini, ayrıca kalkınmasını hiç istemez. Daima ona muhtaç kalmasını bekler.

Tesisler deniz kenarında, sıcak su havuzları tesisin zemin katında, odalarda üst katlarda. Havuzlara asansörle inilip, çıkılıyor. Kaldığımız oda da denize bakıyor.

Denizin o masmavi sularını, dalgaların hışırtılarını, hele martların birbirlerine çarpacak

kadar yakın uçmalarını, balıkların denizde zıplayışlarını seyretmek içimize huzur ve rahatlık veriyor.

Ey benim gündüz güneşim, gece ay'ım, Allah'ın bana bahşettiği nurum, rüyalarımdan bile çıkmayan güzelim. İnsan hayatında olduğu gibi bu güzel günlerin hatıralarını da yaşayacağımız evimize dönüyoruz.

-∞-∞--∞-∞-

Güzelim benim, evlendiğimiz güne kadar olan hayatımın nasıl geçtiğini bilmek ister misin?

Elbette.

Anam beni, bahçemizdeki armut ağacının dibinde doğurmuş. Doğumuna da

bahçe komşusu olan kadınlar yardım etmiş. Benim hareketli olmam bu yüzden olsa gerek.

Bizim dededen kalma 250 m^2 bir bahçemiz, bir evimiz, bir dükkanımız, 500 m^2 metre kadar da bağımız ve bir de ineğimiz vardı.

Bahçemizde; kiraz, şeftali, ceviz, vişne, erik, armut ağaçları bulunuyordu. Anam bahçeye ağırlıklı salatalık ve sebze ekerdi.

Böyle yeşillikler içinde kuş cıvıltıları arasında farklı bir ortamda dünyaya gelmiş olmam, başkalarından çok farklı bir hayat sürmemi sağladığına inanıyorum.

Dükkanda babam, haşgeş (haşhaş) tohumunun yağını çıkarırdı. Bu da pazartesi günü pazarın olduğu gün olurdu. Buralardan gelen az bir gelirle evi geçindirmeye çalışırdı.

Dükkanda haşhaş tohumunu kavuracak bir ocak bir de baskı aleti vardı. Baskı aleti; baskıyı yapan bir bölüm, ağaçtan yapılan uzunca silindir şeklinde bir koldan ibaretti.

Köylüler bir şinik haşhaş tohumu getirir, bu ocakta biraz su ile karıştırılıp kavrularak kıvamına gelince kıl torba ile makineye konur, akan 2,5-3 litre civarında haşhaş yağı köylünün getirdiği ibriğe akardı.

Yaşım biraz ilerleyince, bende babama yardım etmeye başladım.

O zamanlar evler kerpiç haline getirilmiş özel çamurdan yapılırdı. Üstleri topraktı. Toprağın sıkıştırılması için iki yanı oyuk yuğa taşı denen bir taş bulunurdu. Evler birleşikti. Evimiz iki oda, teras, kiler, ahırdan oluşuyordu. Bir de ineğimiz vardı.

Çocuklar bitişik olan bu evlerin damlarına çıkar birlikte oynardık. Evlerde radyo

yoktu. Sadece çarşıdaki kahvelerde vardı. Bizde oralara gider, açılan radyoların sesini dinlerdik.

Doktor yok, hastane yok, ilaç yok, halkın çoğu okuma yazma bilmiyor. İşler babadan, dededen nasıl görüldü ise aynen sürdürüyordu. Bit, pire, tahta kurusu çoktu, bulunması doğaldı. "pire itte, bit yiğitte bulunur" denilirdi. Sıtma hastalığı yaygındı.

Bir gün adamın birinin oğlu sıtma hastalığına yakalanmış, doğru nuskacıya.

Nuskacı "sülfata bitti, bugün yazamam yarın gelin" demiş.

İşte böyle bilgisiz ve bilinçsiz insanların içinde biraz akıllı, biraz uyanık olanlar, bunları sömürüp rahat bir hayat sürüyorlardı.

Bir gün bronşit olmuştum. Bu çocuk cenbilek olmuş, buna tütsü yapalım dediler. Bir küçük keçe parçası ile kalın bir maşa getirdiler. Maşayı kızarıncaya kadar ısıttılar.

Maşanın ucu kor haline gelince, keçenin üstüne koydular. Keçeyi de tam burnumun altına getirdiler.Çıkan dumanı da koklattılar. Sonra da kendi idrarımı içirdiler.

Ayrıca muskada yazdırdılar boynuma astılar. Tedavi ediyoruz diye hastalığı azdırıcı nice basit yöntemler uyguladılar. İnsanlar bu derece bilgiden yoksun, bilinçsiz bir hayat yaşıyordu.

Halkın büyük bir bölümü yokluk içinde işsiz ve parasızdı. Bunlar yazın çarık kışın ise soğuk kuyu lastiği denen ucuz lastik ayakkabı giyerdi.

Bağdan bahçeden ne kazanırsa onunla geçinmeye çalışırdı. Şeker ve gazyağı da yoktu. Millet ilikmen (kandil) yakar onunla aydınlanmaya çalışırdı. Ekmek de mahalle fırınlarında yapılırdı.

-∞-∞--∞-∞-

O zaman, biraz saf terzi Abbas vardı. Eski caminin yanında da terzi dükkanı. Bir gün "Kaymakamlık Tosbağanın (kaplumbağa) 5'ini 5 kuruşa alıyor" diye kaldırmışlar.

O da bağlardan topladığı tosbağaları çuvala doldurmuş, hükümet binasındaki kaymakamın odasına gelmiş, içeri sokmamışlar.

- Çuvalın içindeki ne diye sormuşlar.
- Tosbağa,
- Neden buraya getirdin.
- Siz 5'ini 5 kuruşa alıyormuşsunuz.
- Yok öyle bir şey.

denince, o da tosbağaları oraya dökmüş kaçmış. Adamın adı da tosbağanın beşi beş konulmuş.

Bir ramazan günü akşamı, mahallenin çocukları dükkanın önünde toplandık. Başladık bağırmaya "tosbağanın beşi beş, tosbağanın beşi beş".

O da dükkanın kepenklerini açtı. Ucu demir olanı arşını çocukların üzerine attı. Arşın da benim başıma düştü, başım yarıldı. Yere kapaklandım, izi halen başımda.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞-HARÇLIK-∞-∞-

Baba oğluna her gün harçlık verir. O da biraz fazla ister. Vermeyince de verdiği harçlığı yakınlarındaki göle atar.

Baba çok kızar, ama sabreder.

Çocuğa çok harçlık verilmesinin doğru olmadığını bildiği için de artırmaz.

Zamanla çocuk büyür. İşe başlar.

Evin masraflarına katkısı olsun diye, babasına para verir.

Babası, paraları göle atmaya kalkınca, kolundan tutar.

Babasına “baba sen ne yapıyorsun, ben o parayı ne güçlüklerle kazanıyorum bilmiyor musun? nasıl göle atarsın? ” der engeller.

Babası da “ulan sen çocukken verdiğim harçlığı az bulur, göle atarsın, çalışmaya başlayınca davranışların, düşüncelerin nasıl da değişti değil mi?” der.

-∞-∞--∞-∞-

Düğünler, yazın veya sonbahar da yemekli yapılırdı. İşte o gün benim bayramım olurdu. Her düğüne iki sefer gider yerdim.

Düğünlerde tablalar kurulur, gelenler tablaların etrafında yere oturur, aynı tas, aynı tabaktan birlikte yemek yenirdi. Bu uygulama sağlık yönünden çok zararlı bir davranış ama adet böyle idi.

Şehre ip canbazları sık sık gelirdi. Canbazın gaz teknesi içinde, tel üstünde yürümesi çok heyecanlı olurdu. Ayı oynatanlarda ilgi ile izlenirdi.

Zeytini zengin sayılan insanlar yiyebiliyordu. Ninem de birkaç çocuk toplar her birine 10'ar zeytin verir bahçe bellenirken çıkan kesekleri (büyük parçaları) kırdırırdı.

-∞-∞--∞-∞-

Çocukken üstümde bir entari vardı, ayaklarım çıplaktı. Evimizin önünden bir arık akıyordu. Onun etrafında çamur oynardık.

Yaşım biraz ilerleyince, beni iplik eğrilen çıkrığın yanına oturttular. Çevir bakalım, orada dini nasihatler başladı: öldüğü zaman mezarına münkirle nekir gelecek, rabbin kim? diye soracaklar, bilemezsen topuzları başına vuracaklar, sende haşhaş tohumu gibi çok küçük parçalara ayrılacaksın. Birleştiği zaman tekrar soracaklar, bilemezsen dövme işi sabaha kadar sürülecek. "Şeytan, inler, cinler devamlı seni takip edecekler" diye diye korkutarak büyüttüler.

Bir küçük çocuk devamlı böyle korkutularak büyütülürse, o çocuğun ileri de huzur içinde rahat bir hayat sürdüreceği hiç düşünülebilir mi?

Fazla bir eğlencemiz de yoktu. Akşama doğru çıkan Kancalı Böcekleri yakalar, akşam dönen sürüdeki ineklerin götüne koyardık. İnek

evine varıncaya kadar büyük acı çeker kıvranırdı.

Biz çocuklar da seyrederdik. Sahibinin ağıza alınmaz küfürlerini de dinlerdik.

Kiraz hırsızlığı da yapardık. Kiraz ağacına gece çıkıp, olgun kirazları göremeyince dalları kırar dibine atardık. Okulun önünde ateş yakar olgun olanları yerdik. Dalları da kiraz ağacının dibine koyardık. Ertesi gün de sahibinin yanına giderdik.

İlkokul döneminde öğretmen çocukları birinci sınıfta alır, beşinci sınıfta mezun ederdi. İlkokulda çok sert uzun boylu erkek öğretmenim vardı.

Çocuklardan üçünü tahtaya kaldırır, bölümlü olan tahtanın bölümlerine giderdik. Alt alta yazın toplayın, ben alt alta yazamaz yanlış yazardım.

```
   1502
+  1002
-------
   ????
```

Yanlış yazınca toplama işlemini de yapamazdım. O da alnımı tahtaya vurur çok sert kulağımı çekerdi.

Kulaklarım gerçek kepçe gibi büyüdü. İkinci adım kepçe kulak Ali oldu. Fakat, daha birinci sınıfta iken hızlı okuma ve yazmayı öğretti.

İlk ve orta okulu hiç sınıfta kalmadan bitirdim. Ailemin beni başka bir şehirde okutması imkansızdı. Onun içinde yatılı meslek okullarından birine girmeye karar verdim.

Konya da olan Kuleli Askeri Lisesine ve İstanbul'daki PTT Meslek Okulu'nun yapılacak imtihanları için müracaat ettim.

PTT Meslek Okulu sınavı Afyon'da, Kuleli Askeri Lisesi sınavı ise Konya'da daha sonra yapılacaktı.

Afyon'da yapılacak PTT Meslek Okulu imtihanlarına tam zamanında yetişmek şarttı. Ekmek karneyle veriliyordu.

Kimsede para yoktu. Onun için annem yolluk olarak biraz ekmek, yol parası ile çok az harçlık verebildi.

Aynı okullara girmek isteyen üç arkadaş yaya olarak gece dağ yolundan yola çıktık. Dağ yolunda çoban köpekleri saldırdı. Çok korktuk.

Dağda her birimiz ayrı yerlere kaçtık. Çok bağırıyorduk. Çobanlar görünce yardıma geldiler. Bizde canımızı kurtardık.

Karıcığım hikaye bitti.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Güzelim hazırlan, Karadeniz kenarında sahilde olan tesislerde kamp yapmaya gidiyoruz.

- Ne dersin?
- Dünden hazırım.

Hareket yarın, işte geldik, kalacağımız tesislerdeyiz. Ey benim perim, peri masallarında olduğu gibi bir farklı hayatı burada da yaşamak için hazır mısın? Sen istersin de ben hazır olmaz mıyım? Böyle bir yerde, böyle bir tesiste, aşık olduğum kocamla birlikte olmak, kısa bir süre de olsa farklı bir ortamda farklı günler geçirmek, her insanın erişemeyeceği bir ayrıcalıktır.

- Bunlar sana az, sen daha fazlasına lâyıksın.
- Sevgilim tesisleri nasıl buldun?

Denizin tam kenarında, etrafı orman yaşlı, uzun sık çam ağaçları, gökyüzü görünmüyor.

Dünyamıza hayat veren güneşin altın ışıkları yeryüzüne erişemiyor. Rüzgarın çıkmasını, sallanan yapraklar arasından geçme telaşı içindeler.

Böyle sık yüksek çam ağaçları arasında insan kendini balta girmemiş bir ormanda zannediyor.

Tesisin içinde, çam ağaçlarının altında güzel bir yer ayrılmış, adı da “şahin tepesi”. Gökyüzü görünmüyor. Tesisler çamların altında sanki sanatoryum.

Bir tarafta güzel bir yaşantı, diğer yandan hastalığı önleyici tedavi. Kampa gelenler her gün şahin tepesinde toplanıyor, eğleniyorlar. Burası tam bir dinlenme ve yaşam yeri.

Çok farklı düşüncelerin üretilmesini körükleyen gizemli bir mahal. Sanki her konuda ilham veren mucizevi bir yer. Denize inince sanki faklı bir alemdeyiz.

-∞-∞--∞-∞-

Canım, şimdi bu mistik ortamdan çıkıp dünya yaşantısına dönelim. Sahildeki gazinolardan birine gidiyoruz.

Önümüzde dalgalı bir deniz, her yer orman, gazino da çok ilginç türk-sanat müziğinden parçalar çalıyor. Deniz dalgalarının hışırtıları, martıların balık tutma çabaları, kuşların farklı farklı o sesleri görülmeye değer farklı bir ortam yaratıyor.

İşte böyle bir ortamda yudumlanan çay, insana güç veren bir iksir haline dönüşüyor. Bu ortam aşıkların istediği, beklediği yaşama isteğini de artırıyor.

Benim çiçeğim,

Seni gülerken görmek, kızıl gamzelerini seyretmek, benim ilkbaharım oluyor. Dünyaya hayat veren milyonlarca çiçeğin arasından seni kokundan buluyorum. İşte o zaman yüreğim pırıl pırıl adeta dışarı fırlıyor.

Güzelim, civar şehirlere geziler düzenlenir. Oraların gezilmesi, görülmeye değer yerleri, müzeleri varsa gezilir, görülür.

Otobüsle gidilirken, otobüsün içinde tam bir cümbüş kurulur, şarkılar, türküler söylenir. Kimi fıkra anlatır, kimi saz çalar. Velhasıl tam bir düğün halayı gibi.

Bir gün aynı şekilde gezi düzenlendi. Aynı ortam yeniden yaratıldı. Gökyüzü görülmeyen ormanlar arasında yol aldık.

Mola verildi, öyle bir yer ki sanki cennetin bahçesi. Birbirlerini kucaklayan hemen hemen aynı boyda çam ağaçları denizi de kucaklıyor.

Padişah Yavuz Sultan Selim buraları fethettiği zaman "eğer cennet diye bir yer varsa burası olsa gerek" demiş. İşte güzellikleri ve özellikleri çok farklı olan böyle yerde gezerken, insan cennette olduğunu düşünmez mi? Şimdi size kamp sakinlerinden birinin anlattığı ilginç bir fıkrayı anlatacağım.

-∞-∞-AHİRETTE SORGU-∞-∞-

Adam ölür sorgu başlar;

- Kumar oynadın mı?
  Günah
- İçki içtin mi?
  Haram
- Kadınlarla fink attın mı?
  Siz ne diyorsunuz, çapkınlık kim ben kim.
- Bir çok görülmeye değer yerleri gezip gördün mü?
  Gezmeyi hiç sevmem.
- Dünyada ne yaptın?
  Yedim, içtim, sıçtım, iki de çocuk yaptım.
- Cebrail “buna iki kanat getirin.”
  Melek oluyorum değil mi?
- Hayır, kaz oluyorsun.

-∞-∞--∞-∞-

Güzelim, balayı gibi geçen günlerden mutlu olduğunu o güzel gözlerinde görüyorum. Tatil bitti, yarın dönüyoruz.

Sevgilim,

Sen yokken bekliyorum,
bekliyorum bu sensizlik bitsin diye.
Uyuyorum uyuyorum vakit çabuk geçsin diye.
Bekleme sen baharları,
sen gel de dört mevsim bahar olsun diye.

Aşkı aşık olana sor geceyi nasıl geçirdiğini. Yürürken ben aşk güllerinin üstünde uçuyorum, başka alemlerde kendimden geçiyorum. Benliğimi yitirdim, durmadan arıyorum.

Sevgilim, sen yoksan bende yokum. Hep ararım seni hayalin gözlerimin içinde saklı. Neler oldu da beni böyle mecnun ettin. Hatta ondan daha fazla, beni benden aldın.

Güzelim benim,
sigaranın dumanı sen,
ateşi ben olayım.
Al beni buralardan,
Yalnız sende kalayım.

O güzel bukle bukle saçların ruhuma sarılırken, o güzel gözlerine bakarken duyduğum gizemli mutluluk, ruhumun derinliklerine kazınır.

Artık çıkmaz, uzaklardan da olsa bana doğru gelişini telepatiyle duyar, bilirim. İşte o an yeniden dünyaya gelirim. Ruhuma bir ferahlık, huzur ve sevinç dolar ki, işte o an artık ben ben değilim. Bir oluruz, işte bizim aşkımız bu olsa gerek.

Güzelim, sende de sayılan bu özellik ve güzelliklerin daha fazlasının senin ruhunun derinliklerine nakşedilmiş olduğunu biliyor, seni seviyorum.

Mutluluğa giden bir yol da, yalan söylememe, karşılık her şeyi olduğu gibi sansürsüz konuşabilme, burada hislerine korkularına değil, yalanın mutlaka er geç bir gün ortaya çıkacağı bilincinde olmaktır.

“yalan, eşek bokunun arkasında saklıdır” diyen bir atasözümüz var. Bu atasözü gerçeğin en açık ifade şeklidir. Yağmur yağdıktan sonra veya başka şekilde kesin ortaya çıkar.

Komşularımızdan bir iş adamı, karısına hemen hemen her gün toplantım var, seyahate gidiyorum der.

Evine çok az gün gelir.

Sekreteriyle çoğu zaman gezilere gider, onunla gününü gün eder.

Şu bir gerçek ki, “bir başkasıyla tatlı tatlı sevişmenin acı acı osurması olur” atasözü, sonunun nereye varacağını açık açık ifade eder.

Bir gün karısı şüphelenir, takip ettirir. Gerçek ortaya çıkınca da boşanırlar.

Böylece yuvaları yıkılır. Bazı kadınlarda “ben de kocamdan intikam alayım” düşüncesine kapılır.

Evliliğini sürdürür, işte size ailenin sonunda yıkılmasına yol açacak başka şekil, yanlış davranış. Ailenin dağılmasına yol açan daha daha öyle farklı düşünceler var ki saymakla bitmez.

Öyle kadınlar var ki, kocasına “sen erkek değil misin? başkaları buluyor da sen neden bulamıyorsun? gibi konuşmalar yapabiliyor. İşte yuvanın yıkılmasına yol açan bir davranış daha. Ayrıca, fikirleri zıtsa birlikte bir orta yol bulup, sevgilerini sürdürebilme becerisidir.

Ayıp, günah bölümüne giren konularda, sadece akla en uygun olanları uygulamak, başkalarına hiçbir zarar vermeyecek kanunlara

uygun, her türlü hareketi rahatlıkla yapabilmek, saadete götüren bir yoldur.

-∞-∞--∞-∞-

Karıcığım, askerlik zamanım geldi. Altı ay yedek subay olarak görevimi tamamlayacağım. Askerlik şubesine müracaat ettim. Bakalım hangi şehre ve hangi birliğe verecekler.

On beş gün sonra da İstanbul Bakırköy'deki tank savar birliğine verildim. Sevgilim hazır ol, Salı günü birlikte otobüsle İstanbul'a gidiyoruz.

Otobüsle giderken yoldaki manzara görülmeye değer. Yollar değişmiş, geçilen şehirlerde büyük bir değişime uğramış. İstanbul'a ulaştık.

Burası her yönüyle başkalarından çok farklı, ayrı bir güzelliğe sahip. İki yanının deniz olması da güzelliğine güzellikler ekliyor. Hele boğazı dünyanın incisi olduğunu her yönü ile gösteriyor.

Bakırköy'de bir oda, bir mutfak, bir ara küçük bir ev kiraladık, yerleştik. İstanbul öyle evde oturulup dinlenilecek bir yer değil. Gezilebilecek, görülmeye değer o kadar çok yer var ki gezmekle bitmez.

-∞-∞--∞-∞-

Canım benim,

Bugün Topkapı Müzesi'ne gidiyoruz. Tarihi eserlerle dolu bu önemli müze öyle kısa süre içinde gezilecek bir yer değil.

Çünkü, insan değerli her eseri tek tek uzun uzun seyretmek istiyor. Başından ayrılamıyor. Tarihimizin ne kadar muhteşem, ne kadar zengin olduğunu buradaki eserleri görünce daha iyi anlıyor.

Harp ganimeti olarak, bu müzeye konulan İran Şahı Tahmas'ın tahtını görünce yanından ayrılmak ne mümkün. İnsan adeta büyüleniyor.

Elmas inci, yakut daha nice nice kıymetli taşlarla süslü olan bu taht, müzenin en kıymetli eserlerinden biri. Hele kaşıkçı elması o değişken renkleriyle en çok beğenilen eserler arasında. Bu eserleri seyrettikçe, istemese de insan tarihin derinliklerine dalıyor.

Seyrederken yanındaki ile bile konuşmak istemiyor. Yerli yabancı milyonlarca insan bu müzeyi görme hayali içinde, gelince de gördüklerinden etkilenir, unutulmaz hatıralar edinmiş olarak da evine döner.

Canım benim, senin de bu etkileyici eserleri sevdiğini, gözündeki o pırıltıdan, dikkatle bakışından çok iyi anlıyorum.

Amacım, her konuda seni memnun etmek. Hayatımızın neşe içerisinde sürmesini sağlamak.

Ey benim solmayan gülüm,

Seni hep neşeli görmek, canıma can katıyor, yaşama şevki aşılıyor. Daima böyle ol, bende sen olayım, hayatımız hep böyle neşe içerisinde sürsün. Cennet hayatı yaşadığımızı hissettir.

Böyle kal canım benim.

Yarında, dünyanın incisi boğaz içinde vapurla bir gezinti yapmak ister misin?

Kim istemez. Boğazdaki gezimizin dolu dolu olmasını, hayatımızı boyunca unutamayacağımız hatıralar kazanarak dönmemizi istiyorum.

Ertesi gün vapurdayız. Vapurun suyu yara yara gidişi, martıların çığlık atarak üstümüzde kanat çırpmaları, denizin çarşaf gibi o sakin görüntüsü, etrafındaki manzara, Dolmabahçe Sarayı'nın o muhteşem görüntüsü bizi büyülüyordu.

Aslında, İstanbul’un tamamı gezip görülmekle bitmeyen bir inci yumağı.

İstanbul’un iklimi değişken, vapurla giderken birden değişti. Gökyüzünde her biri ayrı bir biçimde görünen kara bulutlar bize göz kırpıyor. Sanki bizi aralarına alacaklarmış gibi üzerimize geliyor, şimşekler çakıyordu. Korku ile karışık şimşek de, bizde buradayız diyordu.

Neyse ki korkulan olmadı hava sakinleşti. Anadolu’yu Rumeli’ye bağlayan köprü üzerinden geçen binlerce araba ışıklarını yaktıkları zaman oluşan manzara görülmeye değer.

Boğazı kenarına dizilmiş gazinolar da çay yudumlamak, lokantalarında yemek yemek, insanın ömrüne ömür katar.

Hele hele Bebek sırtları, Florya sahilleri, sahil yolu sanki inci. İşte insan bu romantik ortama girer de şair olmaz mı?

Canım benim,

Benimle gel benimle ol sevgilim.
Kölem ol de, severek olayım.
Atla şu denize de, severek atlıyayım.
İç şu zehri de hemen içeyim.

İşte sevgimizin, aşkımızın ne kadar derinlerde, ne kadarı saklı ve ne kadarı yüzeysel olduğunu gösteren ölçü, değil mi?

Sevgilim gel, boğazın sahil lokantasında öğle yemeği yiyelim. Dünyanın en bilinen saraylarından biri olan Dolmabahçe Sarayı yanımızda, boğazın inanılmaz manzarası, boğazdan geçen gemilerin kayıklarla gezen insanların oluşturduğu bu güzel manzaranın içinde bulunmak, insanın ruhuna bir ferahlık, huzur vermez mi?

- Güzelim, yarın büyük adaya gidelim.
- Peki canım.

Ada o kadar ilginç bir yer ki, adada süslü faytonlarla tur atılır. Adanın önemli bir bölümü çok yüksek çam ağaçları ile dolu, piknik

yapılabilecek en uygun yerlerden biri, içi orman etrafı deniz.

Böyle bir manzara, ancak deniz sahillerinde bulunur. Bu özelliğinden dolayı vapur gezmeye veya pikniğe giden insanlarla dolup taşıyor. Adaya geldik canım benim, ben farklı böyle bir manzarayı bir başka yerde görmedim. Bulunmaz da!

Buradaki evler köşk sayılır. Bahçeleri çiçeklerle, heykellerle süslenmiş, görülmeye değer bir park.

Gülüm, sadece buraları görmek yetmez. Bir de faytonla adayı gezelim. Adanın tüm güzelliklerini görelim. Karıcığım, biner misin şu faytona, gezimiz bitti, hayatım nasıl buldun?

Kocacığım, sen adanın özellik ve güzelliklerini çok güzel anlattın, ben bunlara ne ilave edebilirim ki! sana olan sevgimin daha da artmasından başka.

Güzelim, ada gezimizde bitti. Şimdi aşk dolu olan yuvamıza dönüyoruz. Allah bizi sevgiden yana çok farklı yarattığına inanıyorum.

Güzelim, benim askerlik süremin bitmesine de üç ay kaldı. Tayinimi bekliyorum.

-∞-∞--∞-∞-

Kocacığım, benim sancılarım başladı. Beni doğum evine götür.

Tarih 13/01/1952 İstanbul/Süleymaniye doğum evinde bir kızımız oldu. Adı Hülya olacaktı, ama ismin insan hayatı üzerinde etki yapabileceğini düşündük.

Sonunda Hilkat olarak değiştirdik. Artık baba ve anne olmuştuk.

Ailemizde bir gül vardı iki oldu. En mutlu günlerimizden sanki dünyalar bizimdi. Her türlü zorluklar yok oldu gitti.

Bundan böyle kendimiz için değil, çocuğumuz veya çocuklarımız için yaşayacağımız dönem başladı.

Onun önce, kendine, aileye, ülkemize, hatta insanlığa faydalı bir birey olarak yetişmesi için her türlü fedakarlığa katlanacağız. Artan annelik ve babalık duyguları da buna yardımcı olacak.

Karıcığım, çocuk ailemize ayrı bir mutluluk getirdi. Aile bağlarımızın daha da artmasına, aşkımızın da başka bir yönden katlanmasını sağladı.

Kızımızı kucağına aldığın zaman duyduğun o mutluluk gözlerine yansıyor. Şimşekler çakıyor. Gökyüzündeki yıldızlara uçacak ufolar gibi görünüyordun. Bende

kucağıma alınca aynı heyecan, aynı sevgi, yüreğimin derinliklerini kapladı.

Ah benim güzel manolyam, ailemize bir güzel manolya daha kattın. Mutluluklar getiren bir gül daha ekledin.

Şimdi evimizde iki çiçek oldunuz, verdiğiniz o güzel koku evimize farklı bir neşe farklı bir huzur getirdi.

Birbirine aşık anne ve babadan oluşan çocuğun, hayatının da bizimki gibi geçmesini diliyorum.

Çocuk, gençlik yıllarının neşe içinde, eğlenceli ve aynı zamanda çabuk geçmesini sağlar. İnsan böyle mutlu bir hayat sürerse hiç meçhule gitmek ister mi? dünyada da cennet hayatı yaşar.

Canım benim, hayat sadece çocuktan ibaret değil, aşkımızı da aynı ölçüde sürdürmeyi bilmek gerekir.

İşte şimdi senin ruhuna yerleşmiş bir korum. Ateşin hiç sönmez. Seni her zaman ısıtmak, senden ayrı kalmamak, yaşadığını hissettirmek için geldim. Ruhunun tam ortasına yerleştim. Seni ısıtır, bazen de yakar. Göklerde, kuşlar gibi uçar kendimizden geçeriz. Bazen de uykudan uyandırır.

-∞-∞-ÖMÜR DAĞILIMI-∞-∞-

Allah ömür dağıtacakmış, önce eşek gelir.

- Sana 35 yıl ömür verdim. Allah'ım sen ne yaptın, insanlar üzerime aşırı yük koyarlar, yetmezmiş gibi bir de kendileri üstüme binerler, ben 35 yıl nasıl dayanırım?
- 15 yıla indirdim, git.
- Maymun gelir, sana 40 yıl ömür verdim.
- Allah'ım en ne yaptın. Ben daldan dala durmadan dolaşıyorum. 40 yıl nasıl dayanırım, 40 yıl bana çok.

  20 yıla indirdim, git.

  İnsan gelir, sana 30 yıl ömür verdim.
- Allah'ım 30 yıl az, bunun 15 yılı çocuklukta geçer, yaşlılıkta düşünülürse geriye yaşayacak bir zaman kalmaz ki.
- O halde eşekten ve maymundan kalan ömürler de senin olsun, git.

Burada anlatılmak istenen; işte esas yaşanan dönem evleninceye kadar olan dönemdir. Evlenince eşeklik dönemi başlar.

Karşılıklı sorumluluk oluşur. Yaşantı şekli değişir. Çocuk olunca bu sorumluluk daha da artar.

İşte size eşekli dönemi; insan yaşlanınca zamanla yaşam organları zayıflar, maymunluk dönemi başlar. Bu zayıflık, kafanın içinde olursa insanlar tam bir eğlence aracı olabilir. “İşte size tam bir maymunluk dönemi.”

-∞-∞--∞-∞-

Gülüm benim, her konuda düşüncelerimizin neler ve nasıl olduğunu öğrenmek ister misin?

- Elbette merak ediyorum.

Allah;
Kainatı ve daha başka nice nice
Bizim bilmediğimiz ve bilemeyeceğimiz
Varlıkları yaratan idare eden,
Gelmişi, geçmişi, geleceği,
Olmuşu, olanı, olacağı,
Yapılmışı, yapılanı, yapılacağı,
Düşünülmüşü, düşünüleni, düşünüleceği,
Velhasıl her şeyi bilen, gören, duyan,
Yoktan var eden,
Bir anda isterse tümünü yok eden
Yüce bir güç.

Böyle bir gücün kendi yarattığı bir canlıyı yakacağı düşüncesine katılamıyorum.

-∞-∞--∞-∞-

Bütün dinlerin, insanların birbirleri ile iyi ilişkiler mutluluk içinde yaşamalarını sağlamak olduğuna inanıyorum.

Son din olan dinimizin de insanların devamlı değişime uğrayan yaşam şekillerine daha yakın olduğu için diğerlerinden daha üstün bir dindir.

İnsanlar yaşaması için bu dünyaya gönderilmiş. İnsan gibi de bu geçici dünya da yaşamalı, Allah'ın verdiği uygun gördüğü zevklerden uzak kalmamalı. Kendi istekleri doğrultusunda yaşamını sürdürmeli.

Hiçbir konuda kendi aralarında bile anlaşamayan aynı konuda birbirine zıt farklı yorumlar yapan, din adamlarının gösterdiği yolu, aklının süzgecinden geçirdikten sonra uygulamalı.

İnsan ne olursa olsun, nasıl yaşarsa yaşasın zaman durmaz, devam eder. İnsan da kaderi nasıl çizilmişse öyle yaşar.

Benim hayatımda olayların akış şekline bakınca, buna inandım. Sen değişsin diye ne kadar uğraşırsan uğraş, kader seni kendi istediği yola yönlendiriyor.

İnancıma gelince, Allah insanların nasıl yaşayacaklarını, başlarından nelerin, nasıl geçeceğini, nerelerde nasıl çalışacağını, velhasıl her şeyi genlerine işleyip bu dünyaya yolluyor.

İnsan da aynen yaşıyor. Canlıların yapısı yaşam şart ve şekline tam uygun yaratılmış. Ayrıca, yaşadıkları yerin değişen iklim ve diğer değişimlere, değişimin şekli ve derecesinde uyum sağlama yeteneği de vermiş.

-∞-∞--∞-∞-

Kainatta, dünya bir nokta büyüklüğündedir denir. Bize inanılmaz büyüklükte görünen dünya üzerinde olduğumuzu nasıl kabulleniriz.

Ne kadar küçüğüz. Kainatın büyüklüğü düşünülürse biz neyiz? canlı mıyız? aslında bir hayalden ibaretiz. Ama bize göre görünüşte varız, yaşıyoruz, öyle zannediyoruz. Aslına dönüş zamanını bekliyoruz.

Aslında bu dünyaya niçin geldik, yahut gönderildik. Asırlardır bunun dini ve ilmi bir cevabı bulunamamış.

- Benim gülüm, arkadaşım çok güzel bir fıkra anlattı, dinlemek ister misin?
- Anlat hayatım…

-∞-∞-KIBLE NEREDE-∞-∞-

Bir mahallede çok haşarı iki kardeş varmış. Mahallede bir eşya kaybolursa, evlerinde cam kırılsa, hatta bir bardak bile kırılsa bunlardan bilinirmiş.

Mahallenin yanındaki caminin imamı çocukların anasına “sen bana yolla, ben onları terbiye ederim.” demiş.

Hoca büyük çocuğu çağırmış, nasihat ettikten sonra sormuş;

Oğlum kıble nerede?

Çocuk cevap veremeyince, hoca kızmış.

“Kıble nerede söylesene oğlum” diye bağırmış.

Çocuk ağlaya ağlaya kaçmış, kaçarken küçük kardeşi ile karşılaşmış.

“Abi ne oldu neden ağlıyorsun” diye sormuş küçük kardeşi.

Abisi “bu sefer iş büyük, kıbleyi kaybetmişler, onu da bizden biliyorlar” demiş.

-∞-∞--∞-∞-

Karıcığım, dünya canlılar ve cansızlar diye ikiye ayrılır. Dünya da benim düşünceme göre cansız diye bir madde yoktur. Tüm dünya da bulunan her şey canlıdır.

Dağlarda bulunan granit taş kayalar, toprağın altındaki taşlar, mermerler, madenler de canlıdır. Dünya da yapacakları işlere göre, bir planlamasıdır. Dünyanın yaşanabilir bir hale getirilmesini sağlamaktır.

Dünya değişim üzerine kurulmuş bir bütündür. Cansız denen o granit kaya zaman içinde toprak olur.

Dünya üzerinde yaşayanların beslenmesine katkıda bulunur. Keza, demirde küflenir ve toprağa karışır.

Bu örneklere göre de cansız bir nesnenin olduğu düşünülebilir mi?

Dünya aslında, değişim, yeme içme, boşalma esasına dayanır. Peki bu kayalar ne yer ne içer diye de düşünülebilir.

Geniş düşünülürse, kainatı yaratan Allah, değişimin gerçekleşeceği güne kadar öylece kalmalarını da sağlar.

Denir ki; bir mermer kesilirken tam ortasından bir yaşayan böcek çıkmış, bu böcek uzun bir süre mermerin ortasında ne yedi ne içti? size cevabı olmayan bir soru…

-∞-∞--∞-∞-

İnsanlara bakıyorum da çok basit bir fikre saplanıp kalmışlar. Her şey toptan değişmiş olsa bile saplanmış olduğu o fikri değiştirmiyor. Doğruluğu ilmi olarak saptanan fikirlere bile itibar etmiyor. İnsanın doğruyu bulabilmesi için değişen her türlü yeni değişim ve gelişimleri öğrenmesi gerekir.

Hangi fikrin, hangi düşüncenin doğru olduğu ancak böyle yapılırsa bulunabilir.

Tatlının değeri acıyı yemeden anlaşılır mı?

Allah insana da yeterli ölçüde akıl fikir vermiş. Farklı olan her şeyi öğrensin, mevcutla mukayese edebilsin, karşılaştırsın. Hangisinin daha akla yakın olduğunu görsün. O yolda yürüsün.

Dinimizin istediği de bu olsa gerek. "İlim Çin'de olsa bile git öğren" diyor. Bu sadece öğren anlamında değil, öğren ve aklına uygun

olan kısmını hemen uygula. Dünya da olan değişimlere tam zamanında ayak uydur.

İlmin gösterdiği yolu bul. Aksi davranışlar insanların dışlanmasına, çalışıp bulanlarında kölesi olmaya mahkumdur.

Tüm insanlığa yarayan yeni icatlar, düşünceler üretmek için çalışmaya başla ki Allah da bulmana yardım etsin, buldursun. Bir işe başlamaz isen sonuçta alamazsın. Neresinden başladığın önemli değil, önemli olan işe başlayıp bitirmek.

Şu iyi bilinmeli ki, önce işe başlayacak sonra dua edeceksin.

-∞-∞-

İnsanlar doyduğu yerde refah içerisinde yaşasalar bile, doğduğu yeri kesinlikle unutamaz. Görme, havasını soluma arzusu, insan ruhunun derinliklerinde saklı durur.

Nedeni bilinmese de yaratanın insan ruhuna koyduğu bu istek, istemesen de seni bilinmeyen bir kuvvet doğduğun yere gitmeye zorlar.

Oranın manyetik dalgaları seni oraya götürür. "doğduğun yere değil, doyduğun yere bak" denir. Fakat bu düşünce, ancak doğduğun yerde yaşam imkanı yoksa geçerli olabilir.

Bu zamanda insanlar, yaşamak veya daha iyi bir hayat sürebilmek için sadece doğduğu yerde değil, ülkesinde hatta diğer ülkelerde çalışmayı tercih ediyorlar.

Burada denilmek istenen; ne olursa olsun, doğduğu yerin havasını, arada bir de olsa solumayı istemek ve uygulamak.

-∞-∞-

Başımdan geçen çok ilginç bir hatıramı dinlemek ister misin?

Yakın akrabalarımızdan biri doğduğumuz şehir olan Yalvaç da vefat etmiş. Bizde Ankara'dan başsağlığına gittik. Defin işlemi tamamlandıktan sonra, akşam erkekler bir odada, kadınlar başka bir odada toplandık.

Erkekler kendi aralarında konuşuyorlar. "Peygamberimize beş kişi gelmiş, sende diğer peygamberler gibi bir mucize göster de, bizde şimdi burada Müslüman olalım" demişler.

Peygamberimiz de gökyüzündeki dünyanın uydusu olan ayı almış getirmiş, onların önüne koymuş. Onlar da Müslüman olmuşlar.

Serde gençlik olunca dayanamadım. "siz ne diyorsunuz? Ayın nasıl olduğunu biliyor musunuz?

Ay sizin bildiğiniz gibi yumruk kadar küçük bir nur parçası değil.

Dünyamızdan biraz küçük, içinde su ve hava bulunmayan taş, kum ve topraktan oluşan devasa bir kütledir.

Canlıların yaşamasına da uygun değildir. Ay yaşanmak için yaratılmamış, dünyanın uydusudur. Dediğiniz gibi ay dünyaya gelse iki büyük kütle çarpışır.

Kainatta ne dünya ne de ay kalır. Yok olur giderler. Şunu öyle gösterdi deyin de mantığa yakın olsun" dedim.

"Sen Kuran'a inanmıyor musun? sen gavur musun? kamer suresi var" dediler.

"Yorum veya tercüme farklı olabilir. Şunu bilin ki, ben Allah'ın varlığı ve birliğine, değişen insan yaşam şart ve şekilleri sebebiyle de zaman zaman peygamberler yarattığını, öğrenerek ve bilerek inanıyorum." dedim. Takma adımı da Gavur Ali koydular.Uzun bir süre, neredeyse esas adım gibi kaldı.

-∞-∞--∞-∞-

Karıcığım, bir süredir başka bir yere gidemedik, ne dersin?

- Dünden hazırım.

Erdek kampına gidiyoruz. Hareket Cuma günü, seni mutlu etmek, o halini seyretmek, bana huzur veriyor. Beni bilinmezlerin içine doğru sürüklüyor. Kuşlar gibi geldin kalbime kondun.

Gel her yeri cennet kokan yârim. Ellerimden tut, gidelim ufuklara, sevdan bir ateş oldu, gönlüm bir deli, dışarıda kar içimde ateş, yüreğimde açmış gülü soldurma.

Ne bu sevgi, ne bu bağlılık, insana yaşadığını hissettiren, daha çok birbirlerine bağlayan, güzelim isteyerek böyle bir yola girilirse böyle yaşamak mümkün, girdikten sonra da yavaş yavaş gelişir, derya olur.

Sizde mutlu yaşayan insanlar içerisine karışır böylece de yaşadığınızı anlarsınız. Geçmişte sizi huzursuz eden durumlar varsa, hepsini unutursunuz.

Çok farklı olan böyle bir hayatın, dünyada iken bile cennet hayatı olduğunu ruhunuzda hissedersiniz.

Karıcığım, işte Erdek’te kamptayız. Tesisler denizin sanki içinde, hizmetler çok iyi, etrafı oteller ve diğer kamp tesisleri, arkada meyve ve sebze bahçeleri, sanki bir orman güzellikler yumağı, önü deniz, deniz kenarı gazinolarla dolu, özellikle akşamları sahil yolu tamamen dolu, sanki defile var.

Buradan, tarihi eserleri bulunan veya farklı güzelliğe sahip civar şehirlere geziler düzenlenir.

İşte gülüm, görüyorsun cennet gibi bir yerdeyiz. Mevsim Ağustos bugün hava çok sıcak.

Haydi denize, kendimizi denizin huzur veren, rahatlatan ılık sularına atalım. Denizin termal gibi o şifalı sularıyla iç ve dışımızı temizleyelim.

Dışımız denizin tuzlu ılık suları ile temizlenirken, içimiz de huzur ve rahatlığa kavuşur. İşte tam denizin içindeyiz.

Üstümüzde martılar denizden balık kapmak için birbiri ile yarışıyor, bazen de dövüşüyorlar.

Denizin hafif dalgaları üstümüzden okşayarak geçerken verdiği o tatlı duygu ile insan kendinden geçiyor. Başka bir alemde olduğunu zannediyor.

Hele hele denizin dibindeki balıkların hızlı hızlı birbirlerine çarparcasına koşuşturmalarını seyretmek ne güzel.

Karıcığım, gel yüzerek dubaya gidelim, etrafında tur atalım. Üstüne çıkıp biraz da dinlenelim. İnsan yüzerken başka bir alemde olduğu hissine kapılıyor. Denizden çıkmak istemiyor.

İşte bizim de böyle farklı bir ortamda aşkımızı besleme zamanının geldiğini düşünüyorum.

Gel yanıma elleri cennet kokan yârim,
Yak beni.
Kuşlar gibi geldin, kalbime kondun,
Beni gerçek aşkın tam içine koydun,
Şimdi ver elini sevda seli
Birbirinin içine aksın,
Acılar varsa onlar benim
Mutluluklar senin olsun.

Rüyalarımın bekçisisin hayalin hep kalbimde onları bekler, bizi birbirimize bağlayan birleştiren aşkımız mahşere kadar sürer.

Sevgilim, denizdeki bu aşk dolu günümüzü nasıl buldun?

Kocacığım, var olan mutluluğumuza mutluluk katan böyle farklı bir günü seninle geçirmek, başka ne verebilir ki?

Bana seninle olmak yeter, sen varken cehennem bile bana cennet sayılır.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞-NASRETTİN HOCA-∞-∞-

Nasrettin Hoca'nın canı çıkmak üzere, sırt üstü yatıyor.Karısı da başucunda kuran okuyor. Ölüm iyiliği denen bir şey var, denir.

Allah bunun gizli kapaklı bir söyleyeceği varsa söylesin diye, canını almadan önce kısa bir süre eski sağlam haline döndürürmüş.

Hoca gözünü açmış, Karısına "git garı saçlarını tara, hazırlan, ilk gün giydiğin gelinliği giy de gel" demiş.

Kadın da Hocanın son isteği diye, sebebini sormadan gitmiş, giyinmiş gelmiş.

Sonra Hoca'ya "Hocam biraz sonra Azrail'in geleceğini sende biliyorsun ben de neden giyinmemi istedin" diye sormuş.

Hoca da "evet, Azrail'in az sonra geleceğini biliyorum da, gelince belki seni beğenir alır gider, ben de dünya da yaşarım" demiş.

-∞-∞--∞-∞-

Güzelim, seni Bakırköy Mazhar Osman deli hastanesine götüreceğim. Oranın düzenini öteden beri çok merak ediyorum.

İstanbul'dan gidişimizde yakın, bundan böyle bir daha gidemeyiz sen de ister misin?

Tamam dersen, hazırlan. Çocuk var içeri sokmazlar. Sen çocuğu yiyecek paketi gibi hazırla, içeri de hastamız var, görmeye geldik deriz. Hastaneye girdik.

Kapısının tam önünde bir düşünen adam heykeli konulmuş, hastane ormanın içinde, zararsız deliler bahçenin yollarında geziyor.

Kiminin elinde bir ağacın ince dalı iki bacağının arasında "ben Napolyon Bonapart, Rusya'yı almaya gidiyorum, düşün arkama, dünyayı fethediyorum" diye bağırıyor.

Kimi galiz küfürler savuruyor, kimisi cevizini kaybetmiş, kargalar gibi oturmuş yere bakıp düşünüyor. Akıl almaz daha daha ne uçuk hareketler.

Diğer bölümlerde, hastalar hastalık derecelerine göre demir kafesli odalara ayrı ayrı yerleştirilmiş. Her kafesin arkasından farklı farklı bağrışmalar. Küfürler, şarkılar ortalığı inletiyor.

Karıcığım, burası ile tam ilişkili bir fıkra anlatsam dinler misin?

Anlat kocacığım,

-∞-∞-KURUSUN DİYE ASTIM-∞-∞-

Bu hastane de zararsız deliler hastanenin bahçesinde gezerler.

Delilerden biri havuza düşer, bir diğer deli de onu kurtarır, alır gider.

Pencereden bakan doktorlar, durumu görür. Kurtaran deliyi taburcu etmeyi düşünürler.

Yanına giderler "Kurtardığın adamı getir de teşekkür etsin, seni de taburcu edelim" derler.

- "O gelemez" der.
- Niçin? diye sorar Doktorlar.
- "ben onu kurusun diye astım"

diye cevap verir Deli.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Dışarıya bak güzelim, yağmur yağıyor. Böyle, bana göre böyle farklı, romantik bir ortam her zaman bulunmaz. Yürüyüşe çıkalım.

Birbirlerine değmeden, gökyüzünden yer yüzüne dökülen, bereket dolu yağmur tanelerinin gökyüzünden inişlerini seyredelim.

Şemsiyelerimizin üstüne tıkır tıkır dökülen yağmur tanelerinin seslerini birlikte dinleyelim. O seslerin verdiği huzuru rahatlığı birlikte yaşayalım.

Dünyaya hayat veren yağmurun yağışını seyretmek öyle bir mutluluk bahşediyor ki gözlerim gökyüzüne takılıyor, devamlı gelmesini bekliyorum. Seyrederken bulduğum huzurun bitmesini hiç istemiyorum.

Bülbülüm benim, gülümse,
Gül kokan yanakların, pembeleşsin,
Mıknatıs gibi çeksin,
Zemzem olsun, aksın içimize,

İnanıyorum ki, sen de aynı duyguları paylaştın.

Kocacığım, tek bedeniz. Sen sevdikçe, ben daha çok severim. Benim her şeyim kocacığım.

Güzelim, sen her yerinden ateş fışkıran bir perisin. Ateş yakar, diğer taraftan kendine çeker. Nasıl dayanılır bu sevgiye? Güzelim gel seninle farklı bir gün yaşayalım.

Oyun kasetini koydum. Çifte telli, başka oyunlar oynayalım, dans edelim. İnsanlar her gün aynı yiyeceği yemek istemezler.

Hayatı her konuda iyi yaşanır hale getirmek için, hemen hemen her gün az da olsa değişiklik yapmak, mutluluğun yollarından biridir.

Kısa da olsa, dışarı çıkmak, gezmek, eğlenmek, hatta ev içindeki eşyaların yerini değiştirmek, bile yeterli olabilir.

Mutlu olmanın varlıkla, yoklukla fazla bir ilişkisi yoktur. Onu istemeye, şartlarına uygun yaşamayı, yetinmeyi bilmeye bağlıdır.

İnsan mukayese edecekse daima kendisinden alt durumda bulunanlarla olmalıdır.

Haydi gülüm, bugün bizim eğlenme günümüz. Giden gün geri gelmez.

Ankara havaları, güzelim gel yanıma ver ellerini, cennet kokan yârim, birlikte oynayalım. Göz göze, el ele, kucak kucağa…

Aşkımız içimize aksın, seller gibi, bizi yaksın, ruhumuzda şimşekler çaksın, doldur yüreğini benim sevgilim. Sen varken o hep hoş, sen yokken dünyam bomboş.

Birlikte eğlenmemiz ne kadar güzel oldu. Havamız değişti. Aslında var olan neşemize farklı bir hava kattı.

Ey benim,
Aşığa akıl veren,
sırtıma merhem süren,
Düşersem düştüğümde,
Ekmeğimde aşımda,
Cennetimde sen ol.
Sen ol sevgilim.

Kocacığım, neyin? Nerede? ne zaman? nasıl? yapılması gerektiğini sen çok iyi bilirsin. Günümüzün böyle neşe içerisinde bitmesi, elbette beni memnun etti.

Sen mutlu isen ben zaten mutluyum. Yanımda bulunman yeter bana. Seni görmem, ellerinden tutmam, benim en büyük mutluluğum.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Askeri birliğimde bir günümün nasıl geçtiğini bilmek ister misin?

Biliyorsun, ben tank savar birliğinde yedek subayım. Çok ağır olan bu topları CMS kamyonları çeker. Şimdi hava devamlı kar ve yağmurlu, yerler yumuşak.

Her gün talime çıkıyoruz. Yerler yumuşak olduğu için ağır olan topları araziye sokamıyoruz.

Bizde başka bir birliğin binasına gidiyor, orada mesai bitinceye kadar oturuyoruz. Akşam dönüyoruz.

Bir gün paşa buraya gelecek, önce merasim yapılacak, programın sonunda resmi geçit yapılacak. Toplar ve araçların işler hale getirilmesi lazım.

Bir gün benim mutfak nöbetimde, müteahhit et getirdi. Eti teslim aldım. Aşçı asker, buttan büyük bir parça kesti, yanında bekleyen askerin sepetine attı.

Dedim ki, oğlum sizin yiyeceğiniz etten kesip sepete niçin attın?

- Kediye komutanım.
- Kedi bu kadar eti yiyebilir mi?
- Komutanım büyük kediye gidiyor.

Askerin ne demek istediğini anladım.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Bülbülüm benim, senle geçen her süre bana yıllar gibi geliyor.

Bir kuş gibi göklerde uçuyorum, kendimden geçiyorum, aşkınla mecnunum, aşkı bana öğreten yaşatan sensin, neler neler geliyor aklıma, alev alev yanıyor içim, sen yanımda olmasan ne yaparım sevgilim.

Bu öyle bir ateş ki, sanki güneş bitmeyen, kendi ateşini kendi üreten, güneşin ateşi, ömrü bitince söner, bizim aşkımız tam tersine ölünceye kadar katlanarak sürer, bunu böyle sürdüren sen yardımcın da ben.

-∞-∞--∞-∞-

Bülbülüm benim, askerlik sürem bitmek üzere, sen son olarak arkeoloji müzesine götürmek istiyorum, haydi gidiyoruz.

Müze adına uygun çok güzel düzenlenmiş. İçi, birbirinden değerli ve güzel tarihi eserlerle dolu.

Tamamı ülkemiz topraklarından çıkarılmış, buraya konulmuş.

Ülkem, dünyanın her yönden dört mevsimi yaşanabilen nadir ülkelerden biri. Tarihi zengin topraklarımızın altı çıkarılmasını bekleyen tarihi eserlerle dolu. Böyle bir ülkede yaşamak ayrıcalık.

- Meleğim benim, Müzeyi nasıl buldun?

Ülkemizden gelmiş geçmiş nesillerin bırakmış oldukları bu değerli eserlerin çoğunu bir arada görmek, ne güzel. Özellikle müzenin düzenlenme şekli, etrafında görünen güzel manzara, müzeyi cazip hale getiriyor. Gezmeye, görmeye değer.

-∞-∞--∞-∞-

Benim her şeyim, askerlik süremiz bitti. şimdi tayinimizi bekliyoruz. Güzel İstanbul'umuzun gezilip görülmesi şart olan en güzel yerlerinin bir kısmını gezdik, gördük.

İstanbul'un o kadar gezilip görülmesi gereken yeri var ki, hepsinin kısa sürede gezilmesi imkansız. Aslında her köşesi farklı güzelliklere sahip.

Sevgilim, çok güzel hatıralarla bu şehirden ayrılıyoruz. Devamlı burada kalmak istesek de, hayatın akış şekli işte böyle, bugün buradayız, yarın kim bilir nerede olacağız hiç bilinmez. Tayinimiz bugün yarın çıkabilir.

Güzelim, tayin yerimiz Söke PTT, yarından sonra gidiyoruz.

Şekerim, şimdi de Söke'deyiz.

Etrafı çeşitli meyve ağaçları ile dolu, bahçeli bir ev kiraladık, yerleştik. Söke devamlı rüzgarı olan bir ilçe.

Ancak, bu rüzgar romatizma hastalığı olanların hastalığını artırıyor. Bu hastalığı olanların burada rahat yaşamaları mümkün olmazmış.

Burada her şey inanılmaz kadar ucuz. Tarlalara, genelde pamuk ekiliyor. Yazın tarlalara pamuk toplamak için gelen mevsimlik işçilerle, şehir doluyor. Pamuk toplama işi bitinceye kadar da kalıyorlar.

Karıcığım, işler bitti gel şimdi bahçeyi gezelim. Çok farklı meyveleri ile bizleri besleyen vitaminleri ile bize hayat veren, aynı zamanda serinleten, bu meyve ağaçlarının altında aşkımızı tazeleyelim. Derecesine yeni dereceler ekleyelim.

Şarkılar söyleyelim, şiirler okuyalım. Ben sana ilginç fıkralardan birini anlatayım. Kendimizden geçip göklerde uçalım.

Üstümüzde muhabbet kuşları, bak nasıl muhabbet ediyorlar. Onların muhabbetleri çıkardıkları değişik seslerle doluyor birbirlerine yanaşıyorlar.

Ağustos böcekleri seni görünce, cıvıl cıvıl şarklarını değiştirip daha çekici melodik hale getiriyorlar. Böceklerin bile hareketleri seni görünce hemen değişiveriyor.

İşte bize güzel bir romantik ortam. Bu ortamda söylenen güzel bir söz, hatta bir kelime bizi huzur alemine sokmaya yeterde artar bile.

Ağaçların gölgesinde, gel benim elleri cennet kokan yârim. Sokul bana ellerimden tut. bu yeşil denizde birlikte yüzelim. Aşkımızı tazeleyelim. Aşkımızda kor olsun, yaksın bizi. Aşk öyle bir güç ki Allahtan korkmaz kuldan utanmaz.

Hayatımız normal olarak sürerken, ineği olan komşudan taze süt almaya başladık. Bir süre aldık. Biz tencereyi aramızdaki orta duvarın üstüne akşamları koyuyor, sabah süt dolu tencereyi alıyorduk.

Bir gün tencerede süt yoktu. Komşuya “bugün tencereye süt koymayı unuttunuz mu?” diye sorduk.

“biz sütü koyduk” dediler.

Acaba “başkaları mı aldı” dedik.

Onlarda “bizim buralarda öyle bir şey olmaz, olamaz” diye cevap verdiler.

“Peki süt tencereden nasıl yok oldu?” diye sorduğumuzda bize;

“yılan içmiştir. Buralarda bu durum sık sık olur” dediler.

Böylece, konu kapandı.

-∞-∞-BABAM CENNETTE Mİ? -∞-∞-

Bir aile babası, dünyanın en iyi insanı, tam dindar, zamanı gelir ölür.

Oğlu "babam cennettedir." diye düşünür.Allah'a, babasını rüyasında göstermesi için dua eder. Duası da kabul olur.

Oğul, rüyasında cennete gider. Meleklere "babamın adı Mehmet, üç gün önce öldü" der.

Melekler kayıtlara bakar, kayıtlarda babasının adı yok, "olsa olsa cehennemdedir." derler.

Oğul, cehenneme gider, zebanilere sorar, onlarda kayıtlara bakar, babası orada. Madem burada onu nasıl görürüm. Şuraya otur, karşıya bak.Biraz sonra, babası kaynayan katran kazanından katıla katıla gülerek çıkar. Oğlu, baba buraya düşmüşsün, ama neden katıla katıla gülüyorsun? diye soruyor.

"Sorma oğlum, bizim mahalledeki caminin imamı var ya o aşağıda ayağımı gıdıklıyor da ondan."

-∞-∞--∞-∞-

Sevgilim, evlilik hayatının sürmesine engel, kumar alışkanlığıdır. Bu illete kapılanların sonu yoktur. O yuva yıkılmaya mahkumdur. Kumar oynayan arkadaşlarımdan biri ile lokale gittik. Kumar oynamaya başladılar.

Saatler içinde, tüm parasını kaybetti. Orada hizmet eden garsona gitti. Bana 100 lira borç ver, ben sana 150 lira olarak geri vereyim dedi. Parayı da aldı. Onu da kaybetti. Arkadaşım sen maaşlı adamsın, elinde maaşında kalmadı. Senin bir ailen var, onlar bir ay taş kökü mü yiyecekler.

Niçin kumar oynuyorsun bırak şunu. “sen bırak diyorsun da oynarken duyulan o heyecan çok büyük.

Ancak, bunu oynayan tadar. Sen de birkaç kez oynasan, ömür boyu bırakamazsın. İçkiyi de devamlı alkolik olabilecek derecede

fazla içmek, o ortamlarda devamlı dolaşma alışkanlığı olanların da yuvaları sağlam kalamaz. Bu sayılanların dışında, daha yüzlerce sebep olabilir.

Mutlu bir hayat için önce iyi niyet, sabır, pozitif düşünme gibi bilinen bilinmeyen bir çok yeteneğin olması lazımdır.

-∞-∞--∞-∞-

Zeliha'm da, romatizma rahatsızlığı vardı. Söke'deki rüzgarla çok arttı. Doktor, bu rüzgar varken, burada yaşayamaz dedi. Rapor verdi. Bu rapora dayanarak Ankara'ya Nakliyat Müdürlüğü'ne tayinimi istedim.

Ankara Nakliyat Müdürlüğü'ne seyyar memur olarak tayin edildim. Ankara'ya geldik. Gece kondu da bir oda küçük bir mutfağı olan ev kiraladık.

Üç nüfuslu bir aile olmuştuk. Tek maaşla ancak böyle bir ev kiralayabilirdik. Biz de öyle yaptık.

İşe başladım. Trenlerde bulunan posta vagonlarında; kolileri, posta çantalarını götürüyor, trenin uğradığı her istasyonda oraya ait olanları bırakıyordum. Oradan ileri gidecek olanları da alıyordum.

Yolculuk en az gidiş-dönüş iki gün, en çok altı gün sürüyordu. Ben dönünceye kadar Zeliham evde yalnız kalıyordu.

Ankara-Zonguldak, Ankara-Kars, Ankara-İstanbul arası çalışan trenlerde bir süre çalıştım. Eşimin yoldan dönünceye kadar evde yalnız kalması beni huzursuz ediyordu. Ankara'ya yeni geldiğim için, yeni bir merkeze tayinimi de isteyemiyordum.

Yatılı olan İstanbul PTT Meslek Okulu'nda okurken; tebeşir tozu içilirse, insanın ateşi 38-40 dereceye kadar çıktığını doktorunda rapor verdiğini öğrenmiştim. Tayini mi başka bir merkeze yaptırmak için bu yolu denedim.

Trenle Zonguldak'a varınca tebeşir tozu yuttum. Doktor "trende çalışamaz" raporu verdi. Bu yolla rapor alma işi bir süre devam etti.

Ah benim gülüm, birbirinden bir saniye bile ayrı kalmak istemeyen iki aşık bu duruma dayanabilir mi hiç?

Ayrılık, çok sık olmasa ara sıra olsa aşkın tazelenmesine katkıda bulunur, iyi de olur. Karıcığım, sen hiç merak etme, ben bu işi de hallederek, hep seninle olurum.

Dört ay sonra Yozgat'a tayinimi istedim. Her nedense tayinim hemen çıktı. Yozgat'a gidip yerleştik. İşe başladım.

Mevsim kış, Yozgat sanki büyük bir vadi. Dağlardan rüzgarın getirdiği karlarla evlerin dış kapılarının önleri tamamen kapanıyor. Sanki çığ düşmüş gibi.

Öyle gezmeye görmeye değer tarihi bir eser yok. Sadece lisesi ile cami arası işyerlerinin bulunduğu cadde üstünde bir de saat kulesi bulunuyor.

Burada yaşayan insanların hayat görüşleri bizimkine hiç benzemiyor. O kısa yolda eşimle kol kola gezmeye çıktığımız gün, bir çok esnaf işi bırakıp yola çıkıyor.

Bu durum bizi çok rahatsız etti. Çamlık denen nispeten küçük bir piknik yerinden başka gidilecek bir yeri de olmayınca, burada yaşayamamayacağımızı anladık.

Bir kış günü hava çok soğuk, odun kömür az, alacak para da yok, tam bu durumda iken 15/11/1954 tarihinde evimizde bir kızımız doğdu, adını Hikmet koyduk.

Artık evimizdeki gül sayısı üçe çıkmıştı, aile artık dört kişi oldu. Çocuk olunca geceleri de sobanın yakılması gerekiyordu, paramız yoktu yakamadık.

Benim gülüm, şartlarımız nasıl olursa olsun, bilirsin aşkımız hiç eksilmez, artar. İşte

şimdi mutluluğumuza devamlı mutluluk katacak bir kızımız daha doğdu.

Gel gülüm, seni anlından değil dudaklarından öpüp kutlayayım.

Karıcığım, çocuğu üşütmemek için evin ortasına bir salıncak kuralım. Salıncağı kurduk. Salıncağa uzunca bir ip bağladık. Geceleri sıra ile yorganın altından salladık.

Komşularımızdan biri Ağustos ayında, burada çamlık denen bir piknik alanı var, Testi Kebabı da çok meşhur, eğer kabul edersen bu Pazar birlikte gidelim dedi.

Böyle bir davete hayır denebilir mi?

Tamam dedik.

Çamlık orman kadar büyük bir alan değil, piknik yerleri yapılmış, tepenin eteklerinde çok güzel bir yer, güzel bir manzara.

Gençler o manzara içinde kimi top oynar, kimi şarkı söyler, bazıları da içer. Oluşan bu farklı ortama, insan istemese bile uyuyor.

Çam ağaçlarının verdiği o huzur altına gelenleri etkiliyor.

Aslında, çam ağaçları insanlara ferahlık, aynı zamanda canlılara sağlık dağıtan doktorlar. Hele hele kışın üzerleri karla bürününce çok farklı oluşan görüntüleri ise görülmeye değer resimler. İnsanları farklı duygulara düşüncelere yönlendirir.

Çok güzel bir gün geçirdik.

Güzelim, seni her an huzur içinde; cennet hayatı yaşatmak için can atıyorum. Canım sana feda olsun benim gülüm. Yaşanan bu güzel günlerimiz artarak sürecek,

Ey benim beyaz ince gülüm "aşk bir mevsimdir gelir geçer, bir daha gelmez" denir.

yanlış bir söz olsa gerek, böyle düşünen öyle yaşasın, bizim aşkımız ömür boyu.

Sevmek sevilmek bir ihtiyaç, herkes sevmek ve sevilmeye muhtaç değil mi?

Sevgilim sen hep böyle kal. Sen benim ömrüme ömür katan bir iksirsin. Senin verdiğin o sevgi iksiri o masmavi göklerde kuşlar gibi uçuruyor.

Başka alemlere gidip dönüyorum. (bedenin uçması şart değil) sana kuşbakışı baktığımda o perilere benzeyen manzara karşısında sana meftun Ali'nim oluyorum.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Yozgat Hastanesi'nde göz doktoru yoktu. Göz hastaları Ankara'ya gönderiliyordu. Yozgat da yaşayamamayacağımızı anlayınca gözümden hastayım dedim. Ailemi eşyaları da aldım. Tayinim çıkmadan Ankara'ya geldim.

Ankara'dan yine gecekondudan küçük bir ev kiralayıp yerleştim. Tayinimi sağlamak için amirlerimle çok uğraştım olmadı. Bana "sen kendi isteğinle daha yeni Yozgat'a gittin, nasıl olur da sen Ankara'ya tayinini istersin" dediler.

Özel deli doktoruna gittim. Bir takım sorulardan sonra doktor reçete yazmaya başladı. Doktor bey ben hasta değilim, 15 günlük rapora ihtiyacım var dedim.

Durumu da olduğu gibi anlattım. 15 TL. muayene parası da verdim. Doktor "yarın hastaneye gel raporu da al" dedi, raporu aldım.

PTT Genel Müdürlüğü Personel Dairesi Başkanı'nın odasına gittim. Başkana durumu anlattım. "oğlum sen emrivaki mi yapıyorsun? tayinin çıkmadan nasıl Ankara'ya gelirsin" dedi.

"Efendim amirlerime söyledim, kabul etmediler. Ben kızıl Çakçak'a giderim. Ama Yozgat'a dönemem.

"O zaman git derdini Başmüdürüne anlat" dedi.

Başmüdüre gittim. Personel Dairesi Başkanı'nın gönderdiğini söyledim.

Başmüdür "bıktım senden tayinin için her gün telefon ettin, olmayınca karşıma dikildin, sen git işine başla, bir çaresini düşünürüz"

"Ama efendim giden bir daha geri gelmez denir." dedim. 10 gün sonra da Ankara posta Müdürlüğü'ne tayinim çıktı işe başladım.

Amacım Genel Müdürlüğe geçmek, orada çalışmaktı. Posta Müdürlüğü'nün en önemli gişesi olan yurtdışı posta uçak gişesine verildim.

Orada çalışmaya başladım. Bir gün tanımadığım biri geldi. Ağırlığı fazla bir mektup getirdi, tarttım. Ödeyeceği parayı ücret tarifesine bakmadan söyledim.

Aradan bir süre geçti. Küçük paket getirdi, tarttım. 3 lira dedim. Oğlum sen ücret tarifesine bakmadan nasıl ödenecek para miktarını söylüyorsun?

Efendim, öyle bir tarife yapılmış ki, mektuplarda ağırlığına % 50 küçük paketler de yine ağırlığına % 75 gibi, diğerlerinde de belli oranlarda para ilave edilirse, ödenecek para çıkıyor.

Onu da ben kafadan yapıyorum. Ücret tarifesine bakmaya ihtiyaç kalmıyor, siz kimsiniz efendim? dedim.

“Ben PTT Genel Müdürlüğü Posta Dairesi Başkan Yardımcısı’yım, oğlum sen yarın odama gel seninle bir konuşalım” dedi.

Ertesi gün, Ceketim yoktu, arkadaşlarımdan ödünç ceket alarak gittim.

Aşağıdan sicilimi getirtmiş, incelemiş. Burada çalışmak ister misin?

- Elbette çalışmak isterim efendim.
- Neden?
- Efendim, emir alan yerde değil, emir veren yerde çalışmayı kim istemez? Burası emir veren bir yer, dedim.

10 gün sonra da PTT Genel Müdürlüğü Posta Dairesi’ne tayinim çıktı. Çalıştığım,

Ankara Posta Merkezi'nin Müdürü "onun gibi iyi bir elemanı verin, onu da alın" demiş.

Günler geçti, bende bir gün çalıştığım posta merkezine gitmedim. Tayin edildiğim posta dairesine gittim. Ben geldim efendim dedim.

1956 yılında da Posta Dairesi Nakliyat Şubesi'nde işe başladım.

Posta Müdürü beni aratmış, Genel Müdürlükte işe başladığımı öğrenmiş, tebellüğ etmeden nasıl olur da gider diye telefon etmiş.

İkinci şubenin müdürü beni çağırdı. Oğlum sen tebellüğ etmeden nasıl gelir burada işe başlarsın?

"Efendim, burası Genel Müdürlük. Herkes burada çalışmak ister" dedim.

Aradan bir süre geçti. Bir torpilli çıkar yerime tayin edilir diye korktum. Karşı çıkılamayacağını düşündüm.

Şube Müdürü "bir daha böyle kanunsuz iş yapma, git yerine otur" dedi.

Artık, Genel Müdürlükte daha farklı düşünceye sahip seçme elemanların arasına ben de katılmıştım.

Bir gün aynı dairede başka şubede çalışan şef geldi. Bana;

Oğlum bak ben sende gelecek görüyorum,
Sen PTT Meslek Okulu'ndan mezunsun,
Senin şubendekiler alaylı (dışardan),
İleri de yerimizi alır diye seni bu şubede çalıştırmazlar,
Gitmen için de akla gelen gelmeyen her türlü baskıyı yaparlar,
Hakaret bile edebilirler,
iki yıl baskılarına dayan,
en geç iki yıl sonra

çalıştığın masa senin olacak.
Şunlara dikkat et;
İşine zamanında gel,
Geç çık, bütün dosyaları zaman içinde oku,
Ne sorulmuş nasıl cevap verilmiş öğren,
Sakın cami duvarına işeme
(siyasi düşüncelerini belli etme)
Kim iyi çalışırsa ben oyumu ona veririm de,
Kendini alt kademelere değil
Üst kademelere kabul ettirmeye çalış,
Yapılması gereken yenilikleri görürsen
Kendi amirlerinden önce bir üst makama
ulaştırmaya çalış,
Bu dediklerimi aynen uygularsan
emekli oluncaya kadar burada kalırsın,
İleri de şubenin müdürü de olursun"
dedi ve gitti.

Hakikaten denilen baskılar fazlası ile uygulandı. Sabrettim, iki yıl sonra da çalıştığım masanın sahibi oldum. Bir süre sonra şef olma zamanım geldi, yapmadılar.

Müdür ile Başkan Yardımcısı'nı atladım Daire Başkanı'na gittim.

"Efendim, benim şef olma zamanım geldi, geçti." dedim.

Müdürün çalışmıyor, dedi.

Ben de "o zaman beni dairemizin başka bir şubesine verin, orada kendimi göstereyim" dedim.

Git oğlum yerine otur dedi.

15 gün sonra da şef oldum.

Benim dünyalar güzeli sevgili karıcığım, kocan şef oldu, sende şef karısı. Bundan sonra da kademeleri birer birer atlayacağım. Sonunda da bu şubenin müdürü olacağım.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Benim nur tanem, beni ben eden beni başarıya ulaştıran yalnız sensin sen. Benim ceylanım, içimde bir ateş ki boyun eğdim yağmuruna, uzakları aşar engelleri geçer ya dediğin o aşk; benim içimde bir ateş, sanki güneş, hiç sönmez.

Ben hastalansam doktora götürme gel ellerimden tut yeter. Bende ne varsa yok olur gider. Her durumda her an beni böyle canlı tutan, zihnimin işler halde kalmasını sağlayan sensin sen.

Elimden tutman, o masum manalı bakışın, davetli caziben yaşama isteğimi artırıyor.

Birlikte sürdürdüğümüz bu mutlu hayatın artarak devamını sağlamak için neler yapılması gerekirse devamlı yapılmalı. Çünkü bu dünyada arkası gelmeyen hiçbir şey aynı kalamaz.

-∞-∞--∞-∞-

Kira ödemek istemiyorduk. Ortak 150 m² arsa aldık. 1956 yılında da gecekondu yapmaya başladık. Oralarda oturanlar, başka şehirli olanlar, bizim bulunduğumuz bölgede oturamaz.

Biz sizi yanımızda istemiyoruz. Gelmesinler yanımıza diye, gecekondumuzun yıkılması için Belediye'ye şikayet ettiler.

Belediye de üç sefer yıktı.

Yine yaptık.

Bizde geçim çok zorlaştı. Evimizde ne varsa sattık.

Belediye zabıta amiri bize acıdı. Yarın sabaha kadar evin üstünü de kapatın, içine de bazı eşyalar atında yıkmayalım, dedi.

Ertesi günde ev bitmiş raporu tutup gittiler.

Kiradan kurtulmuştuk.

Ancak, kiremitçiye olan borcun taksitini ödeyemediğimiz için o da bizi icraya verdi.

Daire başkanı beni çağırdı; bak oğlum burası Genel Müdürlük, ben icra gelen memuru burada çalıştırmam git öde, dedi.

Ben de “efendim ben parayı sağda solda yemedim. Kiradan kurtulmak için gecekondu yaptım. Kiremitçiye durumumu anlatım. O da elden almayı kabul etti.” dedim.

Böylece konu kapandı.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞-BORÇ PARA-∞-∞-

Birisi zengin olduğu zaman, akrabasından yüklü bir borç para alır.

İflas eder ve borçlarını da ödeyemez.

Aldığı borcun ödeme günü gelir.

Bir gün önce akrabasına telefon eder, borcumu ödeyemeyeceğim, der.

Ne zaman ödeyeceğini de söylemez.

Karısı “sen ne yaptın böyle, bak adamı üzdün “ deyince,

Adam “ben üzüleceğime o üzülsün” demiş.

-∞-∞--∞-∞-

Benim fazladan para almam için mesai içinde fazla mesai parası ödendi. Ödenen primim artırıldı. İş gezilerim başlatıldı. Bütün bunların sonucunda tüm borçlarımızı ödedik.

Artık ev şimdi bizimdi.

Dört yıl sonra arkadaşlarımdan biri “senin çocukların büyüyor, onları bu gecekondu da uzun süre oturtamazsın, çocuklara aşağılık duygusu çöker, sana ufakta olsa bir daire alalım da hayatın değişsin” dedi.

Yeterli para yok, ne ile alacağız.

Emlak bankası kendi yaptırdığı evleri 20 yıl vade ve 223 TL. taksitle veriyor. Üstelik faiz de yok.

Sen sadece on bin liralık hesap açacaksın. Evler hazır al otur. İyi düşün bu fırsat bir daha ele geçmez.

Tamam, dedik.

Sağdan soldan aldığımız kredilerle on bin liralık hesap açtık.

Taşındık.

Gecekonduya göre suyu, elektriği ve doğal gazı olan bir daire, saray gibi geldi.

Sevincimizden kuşlar gibi uçuyorduk. Hele hele çocukların o sevinci görülmeye değerdi.

Sanki rüyadaydık.

Ne denir? Allah fakiri sevindirmek istediği zaman eşeğini semerli kaybettirir, semersiz buldururmuş.

Bizde de aynı sevinç fazlasıyla yaşandı. Çocuklar böyle bir sevinci hayatı boyunca unutamazlar.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Yıllık iznimde Yalvaç’a gittik. Bir gün akşam yemeğine davet edildik. Davette, ocaktan eli olduğunu söyleyen bir de kadın vardı.

Sordum nedir bu diye?

Bana “ben elimi hastanın eline koyarsam onda ne huzursuzluk ne de hastalık kalır, sapasağlam olur. Eski genç haline döner.” dedi.

Peki o ocağın elinden bana da verir misin? dedim.

Vereyim, dedi ve elini elimin üstüne koydu, bir şeyler okudu.

Bende “sen şimdi elini bana verdin, artık senin duaların kabul olmaz, elin bende, artık senin okuduğun hasta iyileşmez” dedim.

Başladı yalvarmaya. O benim ekmek teknem, aç kalırım, elimi geri ver, dedi.

Sonunda da, ben çok uzaklardayım. Sen ocağa daha yakınsın. Sen yakın olduğun için de, önce senin duan kabul edilir dedim.

Böylece, kadının neşesi tekrar yerine geldi.

Bazı uyanık denilen aileler, cahil insanları soymak için biz ocağız hurafeleri ile 20. asırda inanları kandırıp, paralarını alıyorlar. Kendilerine geçim kaynağı yaratıyorlar.

İşte burada kültür öne çıkıyor.

Bunların doğru olamadığını inandırıcı belgelerle anlatacak insanlar yoksa, bu durum asırlarca sürer gider.

-∞-∞--∞-∞-

Kalbimin ince gülü, gönlümün şen bülbülü, şimdi sen neredesin? gökyüzünde meleklerle mi? yoksa benimle mi?

Biliyorsun biz tek yumurta ikizi olduk.

Acıyı da tatlıyı da aynı anda birlikte hissederiz. Bedenin gitmesi şart değil, hislerimiz telepati yolu ile birleşir. Planlamasını da kalbimiz yapar. Nerede olursan ol birlikteyiz.

Güzelim benim, yatmadan önce içirdiğin o sıcak süt, verdiği enerji ile sevgi şarkıları söyletiyor.

Artık birlikte başka bir alemlere uçuyoruz. Seninle, güzel tatlı bir hayat değil mi?

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

09.02.1958 tarihinde oğlumuz doğdu, mutluluğumuz sonsuzdu. Adını Ertuğrul koyduk.

Kalabalıklaşan ailenin başka yan gelirlere ihtiyacı vardı.

Ankara Telgraf Müdürlüğü'nde geceleri Havale Kontrol Şubesi'nde Cumartesi ve Pazar günleri fazla mesai yapmaya başladım. Artık gece gündüz çalışıyordum.

Bu durum bir süre böyle devam etti. Zamanla ikramiye, prim verilmeye başlandı.

Başarılı memurlara dört üst dereceye kadar maaş verilebilir kanunu çıktı.

Bana da dört üst derece verdiler.

Böylece, yaşam şeklimize göre sıkıntımız kalmadı.

Böyle olunca başka şehirde yaşayan anne ve babamızı her yıl ziyaret etmeye başladık.

Sık sık davetlere gidiyorduk.

Davetler akşamları yemekli olurdu.
Yemekler genelde;
Yoğurtlu çorba,
Etli patlıcan,
Etli pilav,
Ev Helvası veya
Güllaç.
Yemekler genelde birlikte tek tabaktan yenirdi.

Yapılan düğünlerde de, tablanın etrafında daha çok kişi oturur, yemek aynı tabaktan birlikte yenirdi.

Bu adet sağlık yönünden çok sakıncalı olmasına rağmen değiştirilemiyor, geleneklerimiz böyle onu sürdüreceğiz deniliyordu.

Değişim çok yavaş. Gece de, zengin çerez ve meyve tepsisi getiriliyor.

-∞-∞--∞-∞-

PTT Genel Müdürlüğü'nde işe başladığım dairede çalışan 25 civarında biri diğerinden güzel kadın/kız vardı.

Güzelim, ben kadın/kızların deposuna düştüm. Yaşım 25, sende çok güzelsin, yine de bu güzelliğini koruman lazım.

Onun için;
dudaklarını boya,
saçlarını tara,
en güzel kıyafetlerini giy,
akşam iş dönüşümde beni öyle karşıla.
Hasta olursan telefon et,
o an seni doktora götüreyim,
yorulacaksan yemek pişirme,
gelince birlikte hazırlar yeriz.
Ben yanında iken tuvalete bile gitmemeye çalış.

O da ne?

Ben seni her durumda melek olarak düşüneyim. Bundan böyle ben yorgunum, ben hastayım deme.

Sevgili karıcığım da hayatı boyunca böyle hareket etti. Aşkımızın artarak sürmesini sağladı.

Sevgilim benim, sen iste ben ateşe yürürüm. Yeter ki sen aşkla ellerimden tut. sen benim içimdesin, en kıymetli yerimdesin.

Aşkla vursalar bile ölmem.
Yuvamızın ince gülü,
kalbimin şen bülbülü
hep böyle yuvamız
neşe ile birlikte huzur dolsun.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞-TÜRKLER DE GİRDİ-∞-∞-

Tanır melekleri ile konuşuyormuş. Kapı birden açılmış, haberci bir melek içeri girmiş.

“Yüce tanrım, Rusya ile Amerika arasında 3. Dünya savaşı başladı” demiş.

Tanrı hiç oralı olmamış.

Sonra aynı melek; tanrım Almanlarda harbe katıldı.

Tanrı yine hiç oralı olmamış.

Yine aynı melek; tanrım Japonya ve İngiltere de harbin içinde, demiş.

Tanrı yine oralı olmamış.

Haberci melek bir gün “efendim, Türkler de savaşa katıldı” deyince,

Tanrı hemen ayağa fırlamış, getirin benim savaş çizmelerimi diye bağırmış.

Melekler şaşkınlık içerisinde sormuşlar.

“hiçbir ülkenin savaşa katılmasına tepki göstermediniz de niçin Türkler katılınca savaş çizmelerinizi istediniz?” diye sormuşlar.

Tanrı “Türkler her meseleyi bana bırakır, her işi bana havale ederler de ondan” demiş.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Haydi güzelim yağmur başlıyor. Şemsiyeni al. Kısa boğazlı çizmelerini giy. Dışarıya çıkıyoruz.

Görüyorsun gökyüzünün önünü kara bulutlar kesmiş, güneşin o altın ışıklarının toprağa akmasına izin vermiyor.

O kara bulutlar da dünyaya farklı bereket yağdırmak için bekliyor.

Canım benim, yağmur başladı. Birbirine değmeden gökyüzünden toprağa, aynı zamanda şemsiyelerimizin üzerine düşen yağmur tanelerinin ayrı ayrı çıkardığı o melodik sesleri dinleyelim.

Düşünceler denizine sürüklenelim.

Bulutların arasından yer yüzüne çıkmaya çalışan güneş ışıklarının çırpınışlarını seyredelim.

Hele hele yiyeceklerini bulmuş canlıların sevincini, bitkilerin büyümelerini gözlemek huzur ve rahatlık veriyor.

Yaşama isteğini artırıyor. Ormanda bulunan hayvanların yağmur yağarken oldukları yerde kımıldamadan duruşları, yıkanmaları değişik bir ortam ve manzara yaratıyor.

Tüm yaşayanlar hareket ve davranışları ile sevinçlerini açıkça belli ediyor.

Tüm yaşayanlar kendi aralarında kendi türleri ile daima iletişimdeler. Çoğu başka türlerle de iletişim kurabiliyor.

Kendi türleri ile sevişiyorlar, bazen de dövüşüyorlar, yaradılış sistemi böyle, hiç değişmeden sürüp gidecek.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Benim gülüm, kızlarımızın evlenme vakti geldi.

Çok iyi bir aile, her yönden mükemmel oğluna Hikmet'i istemeye gelecekler.

Ne dersin?

Kocacığım, bu tabiatın kanunu, bir devir dünyası, neslin devamı için de evlilik şart.

O halde veriyoruz.

Her türlü işlemlerin ardından, kızımız yuvasını kurdu.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Güzelim, Burhaniye’de yazlık ev yapılması için çok evvel kooperatife girmiştim, nihayet ev hazırmış.

Teslim almaya gidiyoruz. İşte geldik. Bizim yazlık evimiz, aşk yuvamız.

Etrafı ağaçlarla donatılmış, bahçe çim, denize 200 metre mesafede, 170 binadan oluşan etrafı kısa duvarla çevrili bir site.

Benim sevgilim,

Al sana tam bir balayının sürekli yaşanabileceği bir ev. Güneş enerjisi ile ısıtılan, her gün sıcak su, tadilatlarla istenilen hale getirilebilir.

Şimdi haydi denize…

Giden günler geri gelmez, değerini bilene

Gel gülüm benim,

Şu berrak, masmavi görünen denizde, birlikte yüzelim. Unutulmaz yaşantımıza bir halka daha ekleyelim.

Şu ilginç çam ağaçlarının altında oturup dinlenmek, uyumak insana güç verir, moral verir, sağlık verir.

Hele yüzlerce serçenin cıvıltıları, yuvalarına giriş çıkışları, yavrularının yuvalarından başlarını çıkarıp etrafı seyretmeleri, ağustos böceklerinin farklı türküleri arasında olmak, çok farklı bir yaşam sunuyor değil mi?

Sessiz ve dinlendirici…

Güzelim, nasıl buldun?

Çok çekici bir yaşam, hele site içinde ağaçlar arasında tek bina olması çok çekici.

Deniz kenarında akşamları güneşin, dağın üstünden yavaş yavaş süzülerek batışını seyretmek.

Yüzlerce martıların denizin üstünde ettikleri o dansı.

Denizden balık kapabilmek için yarışırcasına, birbirine çarpmadan denize dalmalarını bazen de dövüşmelerini.

Toplu denize daldıklarında, o hafif dalgaları seyretmek üzerimizde farklı farklı izler bırakıyor.

Benim her güzelliği her iyiliği içinde taşıyan yârim, yakında yazlıktan gidiyoruz.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Bir de Ayvalık'taki Cunda (Alibey) Adası ile Şeytan Sofrasını görmeni istiyorum.

Ne dersin?
Elbette evet.
Yarın Cunda Adası'na gidiyoruz.

İşte canım, Cunda denilen turistik ada.

Denizin üstüne yapılan bir yolla Ayvalık'a bağlanmış.

Deniz kenarında balıkçı lokantaları. İçeride turistik eşya satan dükkanlar

Denizde gezi, kayıkçılar, tekneler…

Velhasıl, turistik bir yerde bulunması gereken her şeyin daha fazlası burada mevcut.

Orta boy gemilerin biri gelir diğeri gider.

Ayvalık tostu, balıkları, buranın tanınmış yiyeceklerinden bazıları.

Tam bir gezilecek, görülecek farklı bir yer. Her taraf yem yeşil, etrafı deniz çok güzel.

Yazlık binalarla dolu.

Sahillerdeki gazinolar oraya ayrı bir güzellik katıyor.

Burada o sevinçli hareketlilik farklı bir ortam yaratıyor.

İç bölgeler ise sessiz ve sakin.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Karıcığım, şimdi artık şube müdürüyüm, sende şube müdürü karısı. Askeriyede olduğu gibi kocası albaysa karısı da albaydır. Benimde emekli olmayı düşünme zamanım geldi. Yıl 1981. Oturduğumuz gecekondu işyerine dönüştü. Bölge sanayi oldu. Bende emekli oldum. Oğlum Ertuğrul'la birlikte demir ticaretine başladım.

Ticaret memuriyetten çok farklı hatta zıddı, bam başka bir alem.

Burada tutunmak, başarmak çok zor görünüyordu.

Demir ticaretini yürütebilecek kadar sermayemiz yoktu.

Bilgimiz ve tecrübemiz de yoktu.

Sac denince başımızdaki saç aklımıza geliyordu.

İşyerini açtığımızın dördüncü günü, aynı işi yapan komşulardan bir geldi.

Bana “sen memuriyetten geldin, saf adamsın, bu işte kısa sürede seni yok ederler” dedi.

Peki ne yapmalıyım ?

O da “önce ticaretin puştluklarını öğreneceksin”

Peki bende mi puştluk yapacağım? diye sorudum.

“Orasını ben bilmem, yaparsın yapmazsın. Orasını sen bilirsin, yapmazsan bile sana puştluk yapabileceklerini bilip, tongaya düşmezsin” dedi.

Ayrıca, baban bile gelse kar etmeden mal vermeyeceksin. Üstelik yakınlarından daha çok kar edeceksin.

Çünkü, onlar senin ucuz verdiğine inanır ve araştırma yapmazlar.

Ticaretin bugün ki uygulamasında;

- insaf,
- merhamet,
- acıma
- yardım

kavramları geçerli değildir. Amaç nasıl olursa olsun nereden gelirse gelsin çok para kazanabilmektir.

İşte amaç bu olunca, hemen hemen tüm ticaretle uğraşanların, hatta diğer işlerde çalışanların da aynı düşünce doğrultusunda hareket ettikleri söylenebilir.

Zaman içinde, bunun böyle olduğunu anladık.

“Haram helal ver Allah, çocuk çoluk yer Allah”

Biz bu sistemi uygulamadık. Demir fiyatı çok az farkla her yerde aynı. İstesen yapamazsın, yaparsan satamazsın.

Ticaret yaptığımız bu dönemde, bizi de dolandırmaya çok çalıştılar.

Dolandırdılar da, birinin oluş şeklini anlatmak isterim.

Adamın biri çek getirdi. Yüklü miktarda sac alacak.

Bunca büyük demir ticareti yapanlar varken, koca Ankara içinde bizi nasıl buldu, diye şüphelendik.

Çekleri bankaya sorduk. Banka “ilgililerin çekleri şimdiye kadar dönmedi” dedi.

Adama “peki sen şimdiye kadar kiminle iş yaptın” diye sorduk.

Bize, en iyi müşterimizin adını verdi. Ona sorduk. Oda sıkıntı olmaz dedi.

İstediği malzemeyi verdik. Sonunda çek karşılıksız çıktı. Bunların dolandırıcı şebekesi olduğunu öğrendik.

Meğer bu şebeke, bizim bu müşteriyi de dolandırmış. O da bize yollamış, aldığı mallarla kaptırdığı parayı bizden almış.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Tansu Çiller'in başbakanlığı döneminde yapılan % 50 devalüasyon ile toplam sermayemiz yarıya düştü.

Bizi de büyük ölçüde sarstı. Fakat dışarıya hiç borcumuz olmadığı için iflastan kurtulduk.

İşimize devam ettik.

Ticaretimiz sırasında, ölüm tehditleri de dahil bir çok farklı tehditlerle karşılaştık.

Bir şekilde hepsinin üstesinden geldik. Fakat çok yıprandık.

Bu alan, çok farklı bir alan. Memuriyet hayatının tamamen zıttı.

Özelikle memuriyetten gelen insanların, bu hayata uyum sağlamaları, istisnalar hariç hemen hemen imkansız.

Biz de öğrenmek için oralarda bu işlerde çalışan işçilerden de yararlandık. Onlardan bilgi aldık.

Satılabilen malların listesini çıkardık. Az satılan mallardan az miktarda, çok satılan mallardan çok miktarda satın aldık.

Müşterilerin isteklerine göre, bizde bulunmayan mallardan da getirttik. Bu yolla işi çabuk öğrendik.

Malların Ankara'daki satış fiyatlarının yüksek olmasından dolayı Karadeniz Ereğli'deki Demir Çelik Fabrikası'na doğrudan müşteri olduk.

Oğlum Ertuğrul ile birlikte piyasayı tanıdıkça daha isabetli kararlar almaya başladık.

Fabrikadan da daha ucuza mal alınca kazancımız daha da arttı.

-∞-∞--∞-∞-

Bir gün PTT tamir atölyesi Mubayaa Memuru mal alma teklifi dağıttı.

Bizde ihaleye katıldık, ihale bizde kaldı.

Bizde sacı komşudan aldık, atölyeye yolladık.

Daha önce gelen komşu yine geldi. Bize “daha dün geldiniz, bizimle rekabete mi kalktınız?” diye çıkıştı. Sonra da “nasıl olur siz bizden PTT’ye daha ucuz mal verebilirsiniz? sizi burada yaşatmayız, yok ederiz” diye tehditler savurdu.

Bende “siz bizi yok edemezsiniz, dükkan bizim kira yok, ev kendimizin kira yok, benim emekli maaşım var, şimdilik oğlum çalışıyor işçi yok, kızlarım evli, benim kumarla karı-kızla ilgim yok” dedim.

Sonra da “ya sizde altı işçi var, onların maaşı, yasal hakları, senin ailenin geçimi,

kardeşini evinin geçimi, kardeşinin farklı yaşantısı, tüm bu masrafları buradan kazandığınızla karşılıyorsunuz, bu yüzden çok para kazanmak zorundasınız, ben hiç kazanmasam dükkanımda otursam bile rahat yaşantım sürer, burada vakit geçiririm" diye de tamamladım.

Cevabını aldı gitti.

Bir süre sonra aynı komşu üçüncü kez geldi.

- Ali bey biz iflas ettik, dedi.
- Neden?
- % 50 devalüasyon yüzünden.
- Nasıl?

- Biz Fransa'dan dolar ile 500 ton sac aldık. Türk Lirası ile iç piyasaya sattık. Dolarda % 50 birden artınca borcumuzu ödeyemedik. İflas ettik. Tüm mallarımızı sattık.

Elimizde para etmeyen bok çukurundaki bir yazlık kaldı. Hatta sizinle bitişik olan dükkanımızı bile sattık, dedi.

- Geçmiş olsun, dedim.

Ticarette risk yüksek, işte patronların ve çalışanların başına böyle şeyler, umulmadık bir şekilde, beklenmeyen bir zamanda gelebiliyor.

Sabırlı olmaktan başka bir çare de yok. Gün gelir tekrar eski halinizi alırsınız, diye teselli ettim.

Bir önceki gelişinde söylediği; sizi burada yaşatmayız, yok ederiz, gibi tehditkar konuşmalarını hatırladım.

Büyük konuşmanın hiçbir zaman doğru olmadığı, şartların her zaman değişebileceği, gerçeğine tam şahit oldum.

-∞-∞-LOKANTA-∞-∞-

Afyon'da Avukatlardan birine misafir gelir.

Lokantaya giderler.

Misafir garsona "oğlum hangi yemekleriniz var, söyle de ona göre sipariş verelim" der.

Garsonda yemek çeşitlerini sayar;
çoba va,
batlıcan va,
havla va,
fasulle va,
datlı da va…

Garsonun bu farklı konuşma şekli misafirin hoşuna gider ve "oğlum karıştırdım bir daha say" der.

Garson bir daha sayar.

Misafir üçüncü kez de bir daha say deyince, dalga geçildiğini anlayan garson "ananın ki de va" der.

-∞-∞--∞-∞-

Güzelim, sana ikinci baharını, balayını yaşatmak için seni Çeşme/Ilıcalara tekrar götürmek istiyorum.

- Çok sevinirim.
  Benim bülbülüm, ciğerim

Seni öyle sevdim ki,
Ey kalbimin kızı,
Bu öyle işler ki ölümsüz aşkımızı,
Yüzünü görmeden
İstemem uzun yıllar,
Bunu ancak seven kimseler anlar,
Ah o ela gözlerin yok mu?
Beni benden alan,
Ah o güzel sözlerin yok mu?
Beni benden çalan,
Olamam ben sensiz asla kalamam,
Ah o altın saçların yok mu?
Beni alev alev yakan…

Yarın gidiyoruz sevgilim, bak işte aşk yuvamıza yine geldik.

Odamız yine denize bakıyor. Beynin en dip köşelerine yerleşen, o güzel hatıraları tekrar yaşamanın tam zamanı değil mi? benim güzel yârim.

Akşam oldu, kamp sakinlerinin hepsi kendi içlerine kapanmış tek tek oturuyor. Biri diğeri ile konuşmuyor.

Burada 15 gün kalınacak, hep böyle birbirimizin yüzüne mi bakacağız, dedim. Hepsine çay ısmarladım. Böylece tanıştık, kaynaştık.

Ertesi günde bir aile ile birlikte, gezinti yerine gittik. Yapılan masrafları 4 kez ben yaptım.

Ali bey olmaz böyle tüm masrafları sen mi yapacaksın? olmaz öyle şey, bunu ben ödeyeceğim, dedi.

Sonra aramızda şöyle bir diyalog geçti.

- Sen nerelisin?
- Yalvaç'lı
- Sen Yalvaç'lı olamazsın.
- Neden?
- Yalvaç'lıların eli cebine gitmez.
- Neden?
- Cebinde akrep vardır da ondan.
- Sen nerede çalışıyorsun?
- İstanbul'da.
- Ne işle meşgulsün?
- Kumaş satıyorum.
- Eşin nereli?
- Doğma büyüme İstanbullu.
- Şimdi anlaşıldı.

Kaldığımız süre içerisinde beraber civar yerlerde gezilmesi görülmesi gereken tarihi yerleri gezdik.

Bir gün de, neredeyse denizin içinde olan otelin gazinosuna çay içmeye yalnız gittik.

Aylardan Mart ayı,

Garsona "oğlum bakıyorum da hepiniz çalışıyorsunuz, bu otelin masrafları, sizin

maaşlarınız, otelin sair giderleri, nereden karşılanıyor?” diye sordum.

- Abi söyleyemem, dedi garson.
- Biz kamptayız, yarın da çekip gideceğiz, söyle çekinme deyince,
- Abi burası kışın daha çok para kazanır, dedi.
- Nasıl? diye sordum.
- Bana “burası büyük şehirlere yakın, buraların ve civarın zenginleri daha çok kışın buraya gelir. İki veya üç saatliğine bu otelden oda tutarlar. Bunlar pazarlıkta etmezler, artık iş otelcinin insafına kalır, dilediği parayı ister ve alır, işte size darphane, dedi.

-∞-∞--∞-∞-

Tesiste çalışan bir kadın ile olan konuşmayı değiştirmeden olduğu gibi aktarıyorum.

Bir gün tesiste çalışan bir kadın biz önünden kol kola geçerken bizi çağırdı.

Bana “Amca siz kol kola, birbirinizin gözlerinin içine bakarak, bizi bile görmeden, varlığımızı fark etmeden, her gün önümüzden geçip gezmeye çıkıyorsunuz, bu sevgiyi nasıl sağladınız, benim kocam her gün kafayı çekip küfelik oluyor, eve başkaları getiriyor, sözde dinlemiyor” diye sordu.

Kadına baktım.

Saçları dağınık hiç yıkanmamış gibi, giydiği kıyafetler erkeğin ilgisini çekecek gibi değil, konuşmaları çok kırıcı ve kaba.

Kadına “kızım kusura bakma ama sen kocanın evine geldiğine şükret, ben olsam hiç uğramam” dedim.

Bana “amca sen ne diyorsun?” dedi.

Bende “kızım sen hiç aynaya bakmıyor musun? aynaya bir bak kendini beğenecek misin? kocanın eve dönmesini istiyorsan; önce yıkan, kuaföre git saçlarını yaptır, dudaklarını boya, biraz seksi kıyafetler giy, kocacığım canım gibi erkeğin hoşuna gidecek güzel sözler söyle, bak o zaman kocan nasıl bir sadık koca olur, sonra da istediğin yere çek” dedim.

Güzelim, kamp süresi de bitmek üzere, bilirsin sayılı günler çok çabuk geçer.

Aynı kadın tekrar geldi.

Allah sizden razı olsun, kocam konuştuğumuz günden beri içkiyi bıraktı, eve de zamanından önce gelmeye başladı, bana yol

gösteren, bunu sağlayan sizsiniz, yuvamı kurtardınız, sağ olun, dedi.

-∞-∞--∞-∞-

İyi bir eş, iyi bir işin olursa 100 yıl yaşarsın denir. İnsan 100 yılı bitirdiği zaman dişleri ve saçları yeniden çıkarmış.

Yani yeni doğmuş gibi.

Bu durum, normal ömrün 100 yıl olduğu anlamına gelir. istisnalar var ise de kaideyi bozmaz.

İnsan bu ömrü inançları, yaşam şekilleri ve alışkanlıkları ile indirir.

İçki, sigara, kumar vesaire kötü alışkanlıklar ömrü törpüler, yavaş yavaş o da azalır. Gün gelir biter.

Ne denir; hızlı yaşayan hızlı gider.

Birbirlerine aşık olan insanların, ne başları ne de başka organları ağrır.

Ağrısız, sızısız, sağlıklı, mutlu bir hayat sürerler, tercih insanların.

-∞-∞--∞-∞-

Cennetten gül topladım,
Nazlı yârim koklasın diye,
Balık tuttum seher vakti,
Benim gülüm yesin diye,
Çiftetelli oynadım,
Benim canım gülsün diye,
Ömrüm kışlar gibiydi,
Bahar eden sensin.

Benim cennetten gelen meleğim, unutma sakın ağaçlara kazdığımız o aşk dolu sözler hala yerinde duruyor, büyümüşler de hayat dolu zambağım benim.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Benim tatlı, güzel, özel karıcığım,

Ben sana çok önce söylemiştim. Bu yokluk günlerimizin bitmesi için ön çalışmalara başladığımı.

Seni bulvar üzerinde kaloriferli, devamlı sıcak sulu geniş evlerde oturtacağım, ne istersen alacağım, demiştim.

İşte şimdi yokluk dönemimiz bitti.

Tüm arzu ve isteklerimizi teker teker yerine getirdik.

Bunları, önce senin vefalı bağlılığına, her türlü vefakâr ve cefakâr davranmana, katlanmana, karşılıklı ölümsüz aşkımızın büyük yardımları olduğuna inanıyorum.

Böyle bir duruma erişmemizin mimarı sensin.

Benim canım, ciğerim, her şeyim, gülüm, sevgili karıcığım,

Benim tatlı, evine bağlı, aşkla perçinli, vefalı, hep iyi niyetli kocacığım,

Canım, her şeyim sana feda olsun.

Ey benim cennetten özel gönderilen meleğim, aşkın nasıl bir duygu olduğunu, neler yaptırabileceğini, nelerin yapılmasına engel olduğunu, bir sen bir de ben bilirim.

Bunları yaşayan biziz benim güzelim, sevgilim.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞--∞-∞-

Bir gün oğlumuza “bak oğlum, senin de evlenme vaktin geldi, evlensen iyi olur” dedim.

Biraz kalkınalım baba, dedi.

Dedim ki, bunun sonu yok, Vehbi Koç mu olacaksın? Sevdiğin biri varsa söyle, gidip onu isteyelim.

Yok, dedi.

O halde, sülalemizin tanıdıklarımızın bulunduğu Yalvaç’a git, oradaki kızlardan sana uygun olan birini seç, tanış, anlaşabildiğin birini bulursan söyle, isteyelim.

Sonuçta oğlumuzda evlendi, yuvasını kurdu.

Artık hepsinin mürüvvetini görmüştük. Ailenin sevinci görülmeye değerdi.

Daha önce mutlu olan bir aile şimdi dört aileye çıktı.

-∞-∞-MİRAS YEDİ-∞-∞-

Babasından yüklü miras kalan biri, tüm servetini, sağda solda yer bitirir. Sonunda aç kalır.

Nasrettin Hoca'ya gider.

Hocam benim hastalığımın çaresi sende der.

"Babamdan kalan yüklü mirasın hepsini yedim, bitirdim. Şimdi kuru ekmeğe muhtacım. Derdimin ilacını söyle" diye ayaklarına kapanır.

Hoca; sen merak etme, üç yıl sonra bu derdinden kurtulursun, der.

Miras yedi sevinçle "hocam üç yıl sonra zengin mi olacağım yoksa" diye bağırmış.

Hoca'da "hayır, züğürtlüğe alışacaksın"

ZELİHA'MIN ALZHEİMER HASTALIĞI

Sevgili eşim 1992 yılında her şeyi unutmaya başladı.

Hastanenin (geriatri) yaşlılık hastalıkları bölümüne götürdüm.

Alzheimer'in başlangıcı demans denildi.

Bu hastalığın henüz dünyada çaresi bulunamamış.

Sadece hastalığın çok yavaş ilerlemesi için ilaçlar verildi.

Ayrıca,

- Çok iyi beslenmesi,
- Devamlı temizlenmesi,
- Daima güler yüzle davranılması,
- Sabırlı olunması,
- Ne yaparsa yapsın azarlanmaması,

gerekiyor. Aksi davranılırsa, Allah'ın rahmetine çabuk kavuşur, denildi.

Hastanın zaman içinde hareketleri de farklılaşır.

Hastalığın birinci döneminde hareketleri normale çok yakındı.

8-9 yıl sonra hastalığın ikinci dönemi başladı.

Bu dönemde;

- Fırını yanık bırakma,
- Evi terk edip gitme,
- Evinin yerini unutma,
- Geçmişi unutma gibi,

Bir çok yeteneği azaldı veya yok oldu.

Hastalığı ağırlaşınca bende işimi bıraktım.

Hiç kimseden hiçbir yardım istemeden ben kendim baktım.

Çocuklarımın yardım tekliflerini kabul etmedim.

Ananız ileride Allah'ın rahmetine kavuşursa, benim kucağımda, kollarım arasında ruhunu Allah'a teslim etsin, dedim.

Çocuklarım da analarını yıkadılar.

Hastalığının 3. Döneminde;

Zaman geçtikçe yürüme mesafesi kısaldı, yazlığa götürdüm orada yatalak oldu.

Bütün melekelerini kaybetti, artık konuşamıyordu.

Beslenmesi için gerekli tüm besinleri su haline getirdim, su bardağı ile içirdim.

Tuvalet temizliğini de yaptım. Bitkisel hayata girince, devamlı sırtüstü yatmaktan oluşan yaraların oluşmasını ilaçlarla önledim.

Bu durum tam 5,5 yıl sürdü. 03/08/2017 tarihinde yazlıkta, kucağımda, kollarım arasında Allah'ın rahmetine kavuştu.

04/08/2017 tarihinde de Yalvaç'ta ebedi istirahatgahına uğurlandı.

Güneşimi kaybettim, dostlar yastayım,
Yaşar görünen, bir ağır hastayım.
Benim benliğim gitti artık geri gelmez.
Dünyam karardı,
Kalan ömrüm kolay bitmez.

Canım, ciğerim, gülüm, hayalim, hayatım benim,

Nasıl oldu da Ali'nin gözünde yaş, yüreğinde sızı bıraktın da gittin.

Kalan ömrümü zindan ettin, dünyada yaşama isteğimi yok ettin, bitirdin.

Yapayalnız bıraktın.

Ben sensiz olamam, sensiz duramam. Şimdi de senin o sınırsız sevgine muhtacım.

Hiç seni unutmaya gücüm yeter mi?
Gözlerimde yaş,
Yüreğimde sızı unutamam seni.
Gündüz hayalimde, gece düşümdesin,
Tenim küstü kendine,
Baharlarım kış oldu.
Sensiz kaldım dünyada, yemeklerim taş oldu.
Sensiz kaldım,
Sensiz etrafımda fısıldar hatıralar,
İşte o karalar

İşte böyle yaşıyorum.

- İstiyorum,
- Bekliyorum,
- Yastayım.

Kokluyorum seni yastığımızda, doyamam.

Baktığım, gördüğüm her yerde seni de görüyorum, sen de varsın.

Yüreğime öyle işlendin ki, silinmezsin sevgilim, sen yalnız gitmedin ki benim ruhumu da aldın götürdün.

Gülüm biz tek bedeniz, hem orada hem burada birlikte yaşıyoruz.

Koynumda sakladığım resmini her zaman öpüp kokluyorum.

Yastığımızdaki kokudan daha fazlası Sevgilim.

Bahçemizdeki çiçekler açmaz oldu sen gideli,
Evimizdeki bülbül ötmez oldu sen gideli,
Işıklarım yanmaz oldu sen gideli,

Güneşimi kaybettim dostlar, yaşar görünen bir ölüyüm.

Yastayım.

Al beni de götür gittiğin yere, ben sensiz eğlenemem, gülemem. Sensiz hiçbir yere gidemem, yiyemem, içemem, yaşayamam.

Gel canım, aşk yaramı sar benim, kokuna hasret bırakma.

Kapılarım pencerelerim kapandı sen gideli.

Dostlar bana küstü sen gideli. Madem bırakıp gittin, rüyalarımda gel bari.

Ne kadar güzeldi o günler, heyecan dolu geceler, arkadaş oldu bana, artık yeter seninle olmak istiyorum.

-∞-∞--∞-∞-

-∞-∞-NASIL BİLDİN? -∞-∞-

Çok yaşlı iki adam kahvede muhabbet ederken, biri diğerine sorar;

- Ben kaç yaşındayım tahmin et.
- Aç gözünü dişlerinden kaç tanesi duruyor, bakayım, ona göre tahmin edeyim.

Ağız incelemesi biter.

- Şimdi başını öne eğ, kulakların ne şekil almış göreyim.

İnceleme bitince,

- Sen doksan sekiz yaşındasın, 1921 yılında doğmuşsun, demiş.
- Yaşımı nasıl bildin? diye sormuş karşısındaki.
- Aynı oyunu daha dün oynamıştık da ondan, diye cevap vermiş.

- Son -